Biblioteca Jud. Hunad Deva
SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul L Nr. 12089 | Duminică 5 iulie 1981 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- EXIGENȚELE CODULUI ETIC – Pagina a II-a
- **Rubricile noastre:** Din instanță în fața opiniei publice; Omul și viața rațională; Faptul divers; Chenar de duminică

Treptele progresului și bunăstării în cincinalul calității și eficienței

Planul de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare în perioada 1981-1985

AMPLU ȘI MOBILIZATOR PROGRAM PENTRU ÎNFĂPTUIREA NOII REVOLUȚII AGRARE

După cum se subliniază în hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului nostru, dezvoltarea și modernizarea agriculturii constituie una din prioritățile fundamentale, un factor hotărîtor pentru dezvoltarea economico-socială a țării în actualul cincinal. Pentru a da dimensiunea reală a resurselor și posibilităților de care dispune în actuala etapă agricultura românească, a necesităților pentru consumul populației și ale economiei naționale, a fost introdus, dezbătut și adoptat — pentru prima dată în țara noastră — planul de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare în perioada 1981—1985. Elaborarea acestui plan, care a dobîndit putere de lege prin adoptarea sa de către Marea Adunare Națională, ilustrează **preocuparea deosebită a conducerii partidului și statului, personal a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru înfăptuirea neabătută a obiectivului esențial, stabilit de Congresul al XII-lea al partidului — realizarea noii revoluții agrare.**

Elaborarea în mod distinct a unui plan de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare — ca parte integrantă a planului național unic de dezvoltare economico-socială a țării — **marchează momentul unei reconsiderări în fapt a agriculturii, atribuindu-se acesteia dimensiuni menite să-i asigure dezvoltarea pe un plan superior, sporirea substanțială a contribuției ei la dezvoltarea generală a țării, la ridicarea bunăstării întregului popor.** Prin claritatea cu care sînt definite obiectivele majore ale dezvoltării agriculturii și industriei alimentare în următorii cinci ani, prin realismul cu care au fost stabilite nivelurile principalilor indicatori, planul se constituie ca un document programatic al activității tuturor oamenilor muncii de la sate, un document de lucru, de mare importanță și de larg interes nu numai pentru lucrătorii din agricultură, ci pentru întregul popor.

Pe întreg parcursul elaborării și fundamentării planului cincinal de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare, **s-a evidențiat în mod strălucit rolul esențial, determinant al tovarășului Nicolae Ceaușescu în definirea principalelor obiective ce trebuie atinse în agricultură, în stabilirea proporțiilor dintre sectoarele producției vegetale și animale, între agricultură și industria alimentară, contribuția sa hotărîtoare la stabilirea nivelurilor, ritmurilor și direcțiilor principale ale dezvoltării agriculturii și industriei alimentare în actualul cincinal.** Întreaga concepție cu privire la locul și rolul prioritar al agriculturii în realizarea obiectivului strategic stabilit de Congresul al XII-lea al partidului, mijloacele și căile de înfăptuire a noii revoluții agrare întruchipează gîndirea profund științifică, novatoare, preocuparea statornică a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru găsirea unor modalități originale de perfecționare a mecanismului de dezvoltare a agriculturii, pentru adoptarea de noi soluții care să asigure înscrierea și mai fermă a agriculturii noastre pe coordonatele de largă perspectivă trasate de Congresul al XII-lea al partidului, de prevederile programelor adoptate de cel de-al II-lea Congres al țărănimii, precum și de consfătuirile care au avut loc pe probleme de agricultură.

În ansamblu, Planul de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare reflectă **accentuarea procesului de modernizare și de creștere intensivă a producției în următorii cinci ani.** Cîteva cifre sînt concludente. În anul 1985 vom obține o producție de cereale pentru boabe de 28,5 milioane tone, cu circa 8,5 milioane tone mai mult decît am realizat în cel mai bun an agricol din istoria noastră; producția de sfeclă de zahăr va ajunge în 1985 la 12,6 milioane tone; de asemenea, vom realiza de aproape două ori mai multe legume și cu 2 milioane tone cartofi mai mult decît în perioada 1976—1980; în zootehnie, efectivele de animale vor ajunge la sfîrșitul anului 1985 la 7,3 milioane bovine, 15 milioane porcine, 21,5 milioane ovine și caprine, 63,3 milioane păsări ouătoare, iar producțiile animaliere urmează să atingă 86,7 milioane hectolitri lapte, 4 milioane tone carne în viu, 64 200 tone lînă.

Caracteristica principală a actualului plan cincinal o constituie orientarea hotărîtă spre o agricultură modernă, intensivă, în vederea obținerii unor randamente ridicate, care să permită **sporirea substanțială a disponibilităților alimentare ale țării.** Volumul total al investițiilor alocate agriculturii și industriei alimentare, în vederea înfăptuirii obiectivelor prevăzute în actualul cincinal, va fi de 179,3 miliarde lei. Ca urmare, această ramură de bază a economiei naționale va fi dotată, în acest cincinal, cu 86 000 tractoare, precum și cu o gamă diversificată de combine autopropulsate și mașini cu un grad ridicat de universalitate. Practic, pînă la sfîrșitul anilor 1983—1984 se va asigura mecanizarea complexă a lucrărilor agricole. De asemenea, vor crește suprafețele amenajate pentru irigații, vor fi efectuate ample lucrări de îmbunătățiri funciare, de extindere și modernizare a plantațiilor pomiviticole.

Din prevederile planului cincinal se desprinde, ca o idee esențială, că obiectivul fundamental îl constituie **creșterea substanțială a producției vegetale și animale.** În domeniul producției vegetale, accentul se va pune pe **obținerea unor recolte superioare și stabile,** acordîndu-se în continuare prioritate

(Continuare în pag. a III-a)

Foto: Gheorghe Cucu

- Retribuția reală a personalului muncitor va crește în anul 1985 cu 15,5 la sută față de anul 1980
- Veniturile reale ale țărănimii provenite din munca în cooperativele agricole de producție și din gospodăriile personale, calculate pe o persoană activă, vor crește în anul 1985 cu 18 la sută față de 1980
- În perioada 1981—1985 se vor construi 900 mii locuințe din fondurile statului, cu suprafață locuibilă de 29,5 mil. mp; din totalul acestora, 360 mii apartamente vor fi destinate vînzării către populație, cu credite de la stat
- Volumul total al desfacerilor de mărfuri va crește în anul 1985, față de 1980, cu 26,6 la sută
- Cu 76 la sută va crește, în perioada cincinalului, volumul prestărilor de servicii pentru populație
- Se vor crea condiții corespunzătoare pentru reducerea treptată, pînă în anul 1985, a duratei săptămînii de lucru la 44 de ore în toate sectoarele de activitate
- În aceeași perioadă, pensia medie reală de asigurări sociale va spori cu circa 10 la sută. Totodată, se vor mări pensiile membrilor C.A.P. și ale altor categorii de pensionari
- Alocația medie reală de stat pentru copii se prevede să crească, în perioada 1981—1985, cu circa 12 la sută. Vor fi sporite și ajutoarele ce se acordă copiilor membrilor cooperativelor agricole de producție
- Investițiile în domeniul învățămîntului, culturii și ocrotirii sănătății vor însuma, în aceeași perioadă, un volum de 20 miliarde lei
- Se vor da în folosință circa 50 mii locuri în grădinițe și 6 mii noi locuri în creșe.

„Ziua constructorilor de mașini"

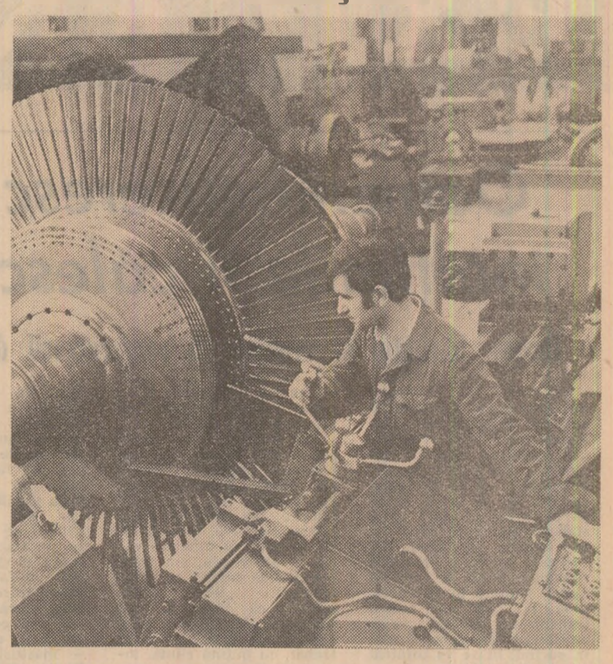

Foto: S. Cristian

Sărbătorim astăzi „Ziua constructorilor de mașini". A devenit o tradiție ca în fiecare an, în prima duminică a lunii iulie, să ne îndreptăm gîndurile spre cei peste un milion de făurari de mașini și utilaje românești, care, prin munca lor rodnică, prin izbînzile lor mereu mai prestigioase pe tărîmul promovării progresului tehnic, își aduc o contribuție deosebită la dezvoltarea economiei naționale, la edificarea socialistă a patriei. De „Ziua constructorilor de mașini" se cuvine să menționăm succesele obținute de acest detașament de frunte al clasei noastre muncitoare, în care la loc de cinste se înscriu creșterea în ritm susținut a producției, contribuția substanțială a acestei ramuri purtătoare de progres tehnic la dotarea economiei naționale cu mașini, utilaje și echipamente de înalte performanțe, la sporirea exporturilor românești.

Potrivit prevederilor actualului plan cincinal, industria constructoare de mașini își va consolida locul de ramură de frunte pe care îl deține în strategia dezvoltării economiei României socialiste. Astfel, în perioada 1981—1985, prin înfăptuirea programelor de dezvoltare într-un ritm susținut a construcțiilor de mașini, concomitent cu modernizarea structurilor ei, se vor asigura o sporire a contribuției acestei ramuri la asigurarea echipamentelor necesare investițiilor din economie, cît și o dublare a exportului.

Așa cum sublinia recent în expunerea la Congresul consiliilor oamenilor muncii tovarășul Nicolae Ceaușescu, eforturile constructorilor de mașini — din cercetare, proiectare și producție — trebuie permanent angajate în lupta pentru realizarea de produse cu parametri tehnici și calitativi superiori, care să înglobeze mai multă inteligență tehnică, mai multă muncă complexă, de înaltă calificare și mai puține materii prime și materiale. Totodată, cu consecvență și înaltă răspundere, colectivele de constructori de mașini trebuie să acționeze pentru reducerea continuă a cheltuielilor materiale, valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, îmbunătățirea organizării producției și a muncii prin extinderea lucrului în acord global, creșterea productivității muncii, realizarea planului la producția fizică și îndeosebi la export.

Deplin angajați în înfăptuirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, harnicilor constructori de mașini le revin răspunderi deosebite în înfăptuirea sarcinilor actualului cincinal, în care România va păși în rîndul țărilor cu dezvoltare economică medie. Succesele obținute în primul semestru al anului, cînd pe ansamblul ramurii s-au înregistrat rezultate bune, între care depășirea prevederilor la o serie de produse — tractoare, autocamioane, locomotive, mijloace de automatizare, produse electronice ș.a. — ne dau convingerea că acest destoinic detașament al clasei noastre muncitoare nu-și va precupeți eforturile pentru a asigura progresul continuu al industriei noastre constructoare de mașini, pentru a-și spori și mai mult aportul la creșterea prestigiului industriei românești, la dezvoltarea economico-socială a patriei noastre socialiste.

Însemnări de la Întreprinderea de mașini-unelte și agregate București **(IN PAGINA A III-A)**

Imagine din Bistrița, oraș cu o industrie în plin avînt

Foto: E. Dichiseanu

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

Tradiție și modernitate pe plaiurile Bistriței și Năsăudului

de **Vasile REBREANU**

Județul Bistrița-Năsăud a înregistrat, în ultimul cincinal, un ritm mediu anual de creștere industrială de 21,4 la sută, cel mai ridicat din întreaga noastră economie. Iată un fapt într-adevăr senzațional! Plaiurile ce străjuiesc Someșul Mare și trecătoarea Bîrgăului s-au situat și pînă acum, ba aș putea zice, s-au situat de cînd există, la loc de frunte în multe alte domenii.

Se evocă invariabil cînd e vorba de năsăudeni, și ei înșiși o fac cu mîndrie, tradiția grănicerească a acestor bărbați ce au uimit cu vitejia lor pe însuși Napoleon Bonaparte. Constatarea poate nedumeri pe un necunoscător nimerit prin partea locului, oamenii apărînd mai degrabă blajini, chiar sfioși, înfruntarea armată nefiind cu siguranță aspirația lor de căpetenie. Ceea ce se uită tot atît de frecvent atunci cînd se evocă episodul militar al grănicerilor e un fapt impresionant: năsăudenii s-au înrolat sub arme, au luptat, au sîngerat pe toate cîmpurile de bătălie ale Europei pentru a apăra libertatea codrilor lor și, sub scutul acestor codri și sub scutul propriilor piepturi, libertatea inimii lor, a graiului și a sufletului. Năsăudenii au fost grăniceri pentru a face să ființeze, sub stăpînire străină, un liceu în limba română de prestigiul unei universități, din băncile căruia au urcat pe podiumul suprem al prețuirii naționale George Coșbuc, Liviu Rebreanu și o întreagă pleiadă de academicieni, de la fondatori ai forului academic pînă la Grigore Moisil. Năsăudenii au știut să convertească fapta în act spiritual și în aceasta văd o definiție nu numai a lor, ci a întregului popor român, popor ce n-a avut de împărțit nimic cu nimeni niciodată, dar care în atîtea rînduri a fost nevoit să își apere portul și graiul.

Grănicerii, dealtfel, aveau între înaintașii lor exemple ilustre pe urmele cărora călcau. Am mai spus-o și nu voi înceta să o repet că în răscoala de la Bobîlna, unul din primele războaie țărănești ale Europei, unul dintre cei trei conducători ce prefigurau pe martirii de la 1784 a fost Mihai Românul din Floreștii Năsăudului, sat a cărui lumină am văzut-o și eu întîi. Horea însuși avusese un predecesor, pe badea George Todoran, trecut mult peste suta de ani, vinjos însă, se vede, din moment ce era în stare încă să apere drepturile națiunii sale și să suporte cu demnitate supliciul frîngerii pe roată. Bistrița, asemeni Brașovului spre Țara Românească, era poarta Transilvaniei dinspre Moldova, arhivele sale deținînd un impresionant tezaur de hrisoave ce mărturisesc despre legăturile ce au unit întotdeauna toate pămînturile românești.

Iată deci că oamenii Bistriței și Năsăudului au avut întotdeauna cu ce să se mîndrească. Dar industria? „Neologismul" rămăsese pînă nu de mult cu totul străin vocabularului de aici. Străbăteai aceste ținuturi de o splendoare unică, din lunca largă a Someșului pînă sus la Piatra Fîntînele, unde plaiul se curmă în spre Moldova, pînă sub Gutîi și Țibleș, de dincolo de care ecouri vagi aduceau țipăturile oșenilor și murmurul doinei maramureșene, pe Ilve, spre Sîngeorz, străvechea stațiune unde Coșbuc, trecut de mult în Țară, revenea aducîndu-l uneori cu el și pe Caragiale, spre Maieru, comuna cea mai bogată din țară la capitolul cel mai de preț: copiii. Peste tot păduri, lanuri cu porumb, păduri, fete cu zadii și taleri de argint, flăcăi cu vestitele pene de păun la pălărie, păduri, stîni și iarăși păduri. Dacă ai fi căutat cu tot dinadinsul industria, bătrînii ți-ar fi arătat dalele de piatră ale șoselelor romane ce duceau spre minele de la Rodna. Istorie și aici. Dar industria?

Trebuia să intervină acel ritm de care pomeneam la început (21,4 la sută) pentru ca Bistrița să devină una din platformele industriale de nivel național, pentru ca în patriarhalul Năsăud (în care nu mai departe decît în propria-mi copilărie băteau pivele exact aceleași de pe vremea dacilor) să fie implantate cîteva mari întreprinderi, pentru ca Becleanul să devină un puternic centru metalurgic, pentru ca termenii utilaj tehnologic, mase plastice, acumulatori, armături industriale din oțel, elemente hidropneumatice să devină curenți nu numai în documentele oficiale, ci și în vorbirea miilor de muncitori, al căror destin, din păcurari și plugari în minuitori ai celei mai moderne tehnici, s-a transformat odată cu destinul județului. Se cuvine, vorbind de o industrializare atît de vertiginoasă, să amintim că aceasta se desăvîrșește în armonie cu ramurile tradiționale ale locului. Astfel, agriculturii i se acordă o atenție sporită față de anii din urmă, creșterea animalelor cunoaște un impuls deosebit. Urșii despre care, așa cum cu cîțiva ani în urmă, aflat în America, scriam cu nostalgie că, pe furiș, coboară în nopțile cu lună în fabuloasele livezi, continuă să vină, găsindu-le însă toamnă de toamnă mai grele de rod, Stațiunea experimentală Bistrița fiind una pilot, vestită pînă departe dincolo de hotare. Ca o emblemă nu atît a dărniciei pămîntului, cît a hărniciei oamenilor, e interesant să amintim că celebrele bazine viticole Lechința, Teaca, Dumitra sînt bornele limitei de nord a viței de vie pe continent.

Cu sărbătorească mîndrie, cu o mîndrie justificată pe deplin, pămîntul Bistriței și Năsăudului își poartă străvechile și noile comori așa cum și azi, la praznice, fetele sale își poartă pe sîni talerii lor fără seamăn.

Calitatea vieții și universul informațiilor

Opinii de **Mihai DRĂGĂNESCU**, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

În secolul nostru, punctele de vedere din care este privită informația s-au multiplicat datorită telecomunicațiilor, calculatoarelor electronice și informaticii. De asemenea, datorită modului în care diferitele științe, cum sînt fizica și biologia, dar și științele economico-sociale, înglobează noțiunea de informație. Nu dispunem totuși de o definiție unică a informației; numai filozofia caută să mențină o viziune unitară asupra ei ca ingredient al lumii materiale. În problemele fundamentale ale noțiunii de informație sîntem încă departe de a se fi spus ultimul cuvînt.

Cu toate acestea, nimeni nu se mai îndoiește de importanța informației, indiferent de modul în care este definită. S-a spus că dispozitivele electronice prelucrează **date** care devin **informații** atunci cînd sînt interpretate de om, pentru decizii, pentru activitatea sa de muncă productivă sau pentru cunoaștere. Dar programele informatice pot face aproape același lucru, pot lua decizii, pot determina acțiunea unor celule de producție, a unor roboți industriali. Informația este deci utilizată și de sistemele tehnice pe care omul le-a creat. Informația pe care un robot o primește prin senzori tactili, vizuali, auditivi are și o **semnificație** în raport cu modelul intern al fragmentului de realitate în care el acționează. Roboții, sistemele tehnice, în general, deși lucrează cu informații, deși acestea au semnificație, în schimb, trebuie să recunoaștem, nu au idei. Ideea, pe lîngă o structură și semnificație informațională, presupune și sens, sens pe care numai mintea vie îl poate avea.

Un spectacol de teatru, spre exemplu, transmite informație sau idei ori sensuri? În cazul teatrului, procesul informațional, deși prezent, este secundar, mai importante sînt ideile, iar uneori teatrul se adresează direct sensurilor pe care omul și societatea le reprezintă în lume.

A informatiza structurile economico-sociale înseamnă a crea o infrastructură informatică a societății, prezentă în noi tipuri de produse, mașini și utilaje informatizate, în sisteme-expert inteligente artificial pentru diverse domenii ale cunoașterii umane, în conducerea proceselor tehnologice din industrie, din agricultură, din medicină, din învățămînt, în conducerea economiei și societății. Informația a devenit o resursă economică, în plus, ea antrenează inteligența naturală a omului și inteligența socială. Realitatea economică și realitatea socială nu funcționează fără informație, probabil nici realitatea materială, dar oare informația, informatizată sau neinformatizată, nu servește în cele din urmă unor sensuri mai profunde și poate chiar la stimularea creării unor sensuri? Pe marea scenă a teatrului lumii sensurile sînt poate punctele inițiale și finale, între care are loc întreaga desfășurare de energie, substanță și informație.

Care este sensul vieții și care este noul sens al comunismului? Societatea umană nu mai este ceea ce a fost, microelectronica, automatica și informatica contribuie la transformarea ei. Prea puțin s-a ținut seama de acest lucru pînă acum. Este adevărat că problemele energiei, ale resurselor de materii prime, ale alimentației și demografiei sînt mai presante, dar vectorul transformărilor este purtat de microelectronică și informatică, prin forțele noi de producție pe care acestea le creează, prin interacțiunea care se produce între inteligența artificială, inteligența naturală și cea socială, obligînd omul să se redefinească și, prin el, însăși societatea. Va trebui, pe de o

(Continuare în pag. a V-a)

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

Oamenii cuceresc înălțimile, înălțimile îi călesc pe oameni

Despre bărbăție și eroism, cu constructorii de pe șantierul din Călimani

Un miner din Călimani îmi spunea că minereul de sulf din adîncuri este asemenea unei vulpi roșcate. „Îți trebuie iscusință de vînător, tenacitate și îndrăzneală, chiar șiretenie, ca să-i dai de urmă, să te ții de urma ei, fără să o slăbești o singură clipă" — își depăna el gîndurile. Privesc muntele Negoiul românesc, înalt de 1 884 de metri, sculptat în 14 trepte, pînă la 1 820 de metri, transformat într-un uriaș amfiteatru pe scena căruia, în curînd, ni se va înfățișa spectacolul grandios al extragerii masive a minereului aflat în cantități impresionante sub lacătul Călimanilor. Secretele acestui lacăt — multe și grele — constituie preocuparea de permanență a minerilor, a excavatoriștilor, a conducătorilor de autobasculante de 40 de tone, a constructorilor de drumuri urcînd în spirale amețitoare și a celor care ridică marea și, totodată, complexa uzină chimică de preparare a sulfului.

„Mineralul este acolo, sub munte — îmi spunea, pasionat, inginerul **Gheorghe Manta**, director general adjunct cu probleme tehnice al Combinatului minier Suceava. Am dat de el. Spre el, în muntele vecin — Pietricelu, am țesut o pînză de galerii, surprinzîndu-l"... „S-ar părea, atunci, că lucrurile sînt limpezi". „Vi se pare totul simplu, nu-i așa ?, m-a întrebat, cu puțină ciudă, inginerul. Ei, bine, nu este totul așa de simplu. Oamenii care coboară, treptat, spre zăcămînt trebuie să fie, tot timpul, mai tari decît muntele. Și, de cele mai multe ori, sînt : îl «macină», bucată cu bucată, și-l ordonează în halde. Înaintarea spre sulf — aur curat pentru industria noastră chimică — cere însă din partea lor, permanent, pricepere, măiestrie, de multe ori cere eroism în intervenții puțin obișnuite, cere voință de a învinge numeroase piedici pe care le ridică zăcămîntul. Se făurește în Călimani un om deosebit, de tăria granitului, care «mușcă» din rocă, folosind utilaje de înaltă tehnicitate, pe viscol, pe ploaie, pe ceață, zi și noapte. Neîncetat, în fața acestui om se ridică întrebări la care trebuie să răspundă prompt".

— Da, ce se întîmplă în Călimani este spectaculos — mărturisea subinginerul **Stelian Văcărescu**, șef de secție la mină. Iar cei care trec pe aici, temporar, spun : aveți o viață aspră.

— Și nu este o viață aspră ?

— Privită din exterior, așa s-ar părea că este. Muntele tăiat în trepte sugerează o muncă titanică. Dar munca aceasta este făcută cu utilaje tehnice de mare performanță. Spectaculos nu este ce ne izbește imediat retina, ci consumul de inteligență; spectaculoasa este îndrăzneala umană, de o calitate deosebită, născută din stăpînirea perfectă a profesiunii.

— Este, într-adevăr, îndrăzneală să stăpînești pulsațiile puternice ale muntelui. Un exemplu ?

— Vi-l dau eu — intervine maistrul **Vasile Baciu**, secretarul comitetului de partid, de față la discuție. Excavatoristul Vasile Dascălu, acum maistru electromecanic, trebuia să coboare un excavator de 230 de tone, iarna, de la treapta 12, adică de pe la 1 820 de metri. În pantă deci, ferind cabluri electrice de șase mii de volți care, atinse, ar fi provocat un scurtcircuit grav, cu jumătate de șenilă în gol. Riscant, dar necesar. Riscul, aici, nu înseamnă inconștiență, înseamnă calcul riguros, știință, înseamnă cunoașterea gradului de rezistență al rocilor, înseamnă stăpînirea mașinii pînă la confundarea intimă cu forța ei. Aceasta este îndrăzneala și, dacă vreți, aceasta este asprimea vieții noastre, nu cea exterioară, care intră la capitolul „condiții deosebite de muncă". În șase ore, excavatorul a fost coborît. Exemplele ar putea fi înmulțite.

— Sînt și cedări umane, care pun și mai bine în evidența ceea ce a spus tovarășul Baciu — subliniază **Stelian Văcărescu**. Excavatoristul V. F. a fost calificat și specializat la noi, antrenat bine în munca de aici. Mai puțin antrenat în interiorul lui. Ce viscol de întrebări și îndoieli o fi fost în sufletul lui pînă cînd s-a desprins de noi și a plecat pe un șantier de la șes ?

— Probabil gîndul la o muncă mai puțin încărcată de dificultăți.

— Posibil. Pentru el, acolo, a fost o joacă. „A fost", pentru că, în cele din urmă, s-a reîntors în Călimani, aici, unde satisfacțiile sînt de o altă calitate. Ați făcut cunoștință cu excavatoristul Nicolae Andrei, de la treapta a 7-a. L-ați văzut cum „citește" în țesătura rocilor. În cazul lui și al altora vorbim, mai ales, de satisfacția muncitorească a lucrului bine făcut.

— Sînt și din cei care nu se mai întorc ?

— Sînt, ca în toate locurile mai grele. E drept, nu mulți. Am văzut „pasări" din acestea și în munca de birou. Nu munca deosebită îi destabilizează, ci — ca să mă exprim minereește — interiorul lor tectonic neechilibrat. Nu vreau să rămînă cineva cu impresia că drumul este lin. Greutățile nu sînt însă în primul rînd de ordin material, după mine. Colonia noastră muncitorească — ați văzut, sînteți oaspeții ei — este un orășel de toată frumusețea, dotat cu toate înlesnirile moderne. Omul care muncește aici este asaltat de întrebări — ale lui, personale, ținînd de voința de a face ceva mărețe ; ale muntelui, care sînt complicate și la care el, omul, trebuie să învețe să răspundă precis și direct. Muntele este ca o ființă vie, cu mecanisme interioare delicate, în care nu intri la întîmplare, ci cu dragostea și știința chirurgului care pune ordine, tăind și cauterizînd.

— Ați lucrat, în subteran, la Șuiorul, în Maramureș. Cum de ați venit aici și, mai ales, cum de ați rămas? Este o mină de suprafață...

— Călimanii sînt locul meu de origine. Nu puteam să nu pun umărul la înflorirea acestei regiuni. În al doilea rînd, era un lucru nou, pentru mine, ca și pentru mulți alții, un pionierat. Avem mîndria acestui pionierat, noi, toți cei care socotim acest șantier ca o școală muncitorească, deosebită, pe porțile căreia ies cadre tinere solid instruite în minerit. În lupta cu muntele, aceste cadre învață ce înseamnă spirit muncitoresc, solidaritate muncitorească, dăltuindu-și o nouă personalitate. Ei, foștii țărani ai Dornelor...

— Spiritul muncitoresc, izvorul de viață al colectivului nostru, a capătat zilele acestea o infuzie puternică — reintră în discuție maistrul **Vasile Baciu**. Peste 1 200 de muncitori și cadre tehnice din 7 județe ale țării muncesc pe șantierul nostru într-o acțiune de întrajutorare dinamică, inițiată de secretarul general al partidului. Acești oameni își însușesc întrebările noastre, care, toate, se transformă în fapte.

Cîte lumini noi s-au aprins și se vor mai aprinde la școala șantierului din Călimani ? Sub impulsul lor și-a arătat obrazul auriu prima lentilă de sulf, la piciorul muntelui. Intensitatea crescîndă a acestor lumini umane are drept izvor inepuizabil floarea roșie a acțiunii muncitorești — cum atît de frumos se exprima unul dintre bărbații Călimanilor.

Dionisie ȘINCAN

Doi dintre temerarii Călimanilor — subinginerul **Stelian Văcărescu** (plan apropiat) și excavatoristul **Nicolae Andrei** — pregătind un nou pas spre inima muntelui

Foto : **Dionisie Șincan**

Autoconducerea muncitorească nu-i doar un principiu teoretic...

Cînd bunul plac și abuzurile unui director au încercat să se substituie practicilor democratice

„Acestea au fost, tovarăși, concluziile controlului pe care l-ați solicitat. Vă rugăm să vă spuneți părerea. Cine se înscrie la cuvînt ?"

Și-a anunțat numele și profesia 15 oameni — membri ai consiliului oamenilor muncii ori ai comitetului de partid din întreprindere. Șoferi, mecanici de întreținere, maiștri, specialiști. Identitatea, precum am înțeles mai tîrziu, era singurul fapt ce-i deosebea în imprejurarea dată. În rest — o similitudine perfectă de păreri. Cum s-a ajuns la acest consens de opinii ? Ce anume genera răspunderea cu care erau analizate, judecate faptele unui om ?

...Inginerul Constantin Ungureanu a devenit director al Întreprinderii de transporturi auto din Botoșani odată cu înființarea unității — 1975. Vreme de cîțiva ani a lucrat bine. Mai mult chiar : spiritul gospodăresc, dinamismul, operativitatea cu care soluționa problemele curente ori neprevăzute i-au adus prețuirea nu numai a celor din jur. Toți cei care au luat cuvîntul în amintita adunare nu au ocolit cîtuși de puțin aceste merite. În același timp însă, cu aceeași obiectivitate, destui au fost aceia care au arătat că față de om poți greși și cu... laudele. Așa s-a întîmplat și cu directorul Ungureanu. Laudele l-au amețit de la o vreme, i-au sădit pe nesimțite sentimentul că fără el nimic nu se poate.

Prima „pană" morală în conduita sa a fost semnalată cînd unitatea trebuia să pună la dispoziția altui județ o coloană de mașini în scopul urgentării lucrărilor agricole. Acțiunea presupunea discernămînt, luarea în discuție a situației fiecăruia dintre cei ce urmau să facă deplasarea, pentru a se evita orice nemulțumire. „Să dezbatem acest lucru în biroul executiv al consiliului oamenilor muncii" — a fost de părere adjunctul directorului din acea perioadă. „N-ai decît s-o faci, dacă ții neapărat. Dar eu am hotărît-o ieri, înțelegi ?" — i-a răspuns-o directorul. Nu numai că hotărîse de unul singur, ignorînd colectivul de conducere, dar decizia era transmisă deja spre execuție. A avut acest fapt urmări chiar atît de grave încît să merite a fi evocat ? Da, a avut. Mai întîi a adus în Botoșani la umbra consacratei apostile: „în interesul serviciului", a unor cadre (I.Corduban, N. Mangu, Ștefan Tănase ș.a.) care, în unitățile subordonate — autobazele din Dorohoi și Săveni — erau pe punctul de a li se desface contractul de muncă. Pentru a le găsi acestora loc, directorul i-a mutat pe alții. Tot arbitrar, tot fără motive întemeiate.

La fel a procedat, încălcînd normele în vigoare, și cu privire la distribuirea noilor mașini ce primeneau sau îmbogățeau parcul auto al județului. Tovarășul **Mihai Nicșanu**, șeful autobazei nr. 2, afirmă : „Primisem trei autobuze noi. Normal ar fi fost să le repartizăm după lista de priorități ce se întocmește la începutul fiecărui an. Așa și procedasem, dealtfel. Dar cînd să trecem la întocmirea formelor, am primit o dispoziție... de la secretara tovarășului director. Ni se impunea încredințarea mașinilor la cutotul alți oameni. Știți cine erau, de fapt, aceștia ? Cei mai indisciplinați lucrători ai autobazei".

— Ați îndeplinit dispoziția, desigur.

— Întîi am încercat să nu-i dau curs. Mă bazam pe faptul că se încălca o hotărîre luată în colectiv. Prezentîndu-i situația, tovarășul director mi-a spus hotărît : ori îndeplinesc dispoziția, ori îmi desface contractul de muncă...

Așadar, un alt abuz. Care, neprimind replica decisă, imediată, reprezenta pentru directorul unității încă un pas cîștigat pe calea... conducerii unipersonale. Un pas nu fără consecințe privind stîrbirea încrederii oamenilor, a autorității sale de om cu funcție în colectivul unde muncește, investitură care implică mari răspunderi, o conduită exemplară în mecanismul democrației muncitorești.

— Era deci timpul să intervenim, ne-am adresat tovarășului **Petru Mitocaru**, secretarul organizației de partid din care făcea parte și directorul întreprinderii.

— Am și intervenit. După cîte o „boare" de autocritică, în asemenea situații discutată de consiliului oamenilor muncii, era cît pe ce să-i desfacă contractul de muncă. În plus, fără a se consulta cu cineva, dispune modificări în componența consiliului. „Destituiții" erau tocmai cei care i se alăturaseră, în opinii, șoferului Ion Ursache...

O asemenea gravă încălcare a normelor democrației muncitorești nu mai putea fi îngăduită. Abuzul era flagrant, dezvăluia o optică strîmbă, care nu are nici în clin nici în mînecă cu principiile autoconducerii muncitorești. Membrii comitetului de partid și ai consiliului oamenilor muncii s-au adresat comitetului județean de partid. S-a instituit un colectiv, s-a controlat de-a fir a păr întreaga activitate a întreprinderii. În baza concluziilor, hotărîri de sancționare se puteau adopta și la acest nivel. Decizia secretariatului comitetului județean de partid a fost însă alta : punerea abaterilor, a abuzurilor săvîrșite în dezbaterea conducerii colective a întreprinderii. Fără a se anunța, în prealabil, intenția vreunei sancțiuni. Procedîndu-se astfel, s-a dat curs afirmării directe a opiniei colective, punerii în valoare și în asemenea situații a democrației muncitorești. Și care, acționînd în cunoștință de cauză, s-a dovedit intransigentă, fermă. Drept consecință, în urma propunerii făcute, directorul Constantin Ungureanu a fost destituit din funcție prin vot deschis, iar comuniștii au hotărît, la rîndul lor, sancțiuni severe și altor cadre de conducere ale unității : inclusiv secretarului comitetului de partid, Mihai Lupu, insuficient de ferm în prevenirea și combaterea neregulilor săvîrșite.

La sfîrșitul acestui articol am crezut de cuviință să transcriem drept concluzii o opinie plină de semnificație. Aparține mecanicului **Gheorghe Hogea**, unul dintre oamenii care, în această imprejurare petrecută la I.T.A. Botoșani, și-a exprimat ferm, muncitorește gîndurile :

— Pot fi evitate situațiile-limită, de felul aceleia la care s-a ajuns în unitatea noastră ? Neîndoios că da. Cum ? Cu condiția ca fiecare om care a primit o răspundere în mecanismul autoconducerii muncitorești să pornească în munca sa de la ideea că democrația muncitorească nu-i doar un principiu teoretic, bun de afirmat numai în ședințe, ci o practică curentă în colectivitatea noastră, socialistă. Așa cum s-a subliniat la recentul Congres al consiliilor oamenilor muncii, aplicarea în munca de zi cu zi a principiilor autoconducerii muncitorești trebuie să se vadă în rezultate economice pe măsură, în dezvoltarea inițiativei, în respectul ferm pentru lege, în întărirea disciplinei, a ordinii, a răspunderii personale și colective. Democrația muncitorească presupune obligatoriu, pentru toți — dar mai ales pentru cei investiți cu o funcție de conducere — o comportare exemplară, un model de muncă și viață, receptivitate la sugestiile și critica celor din jur, dorința fierbinte de a demonstra, prin fiecare act, că îți onorezi răspunderea cu care ești creditat.

Silvestri AILENEI
corespondentul „Scînteii"

Desen de Adrian ANDRONIC

FIȘIER SOCIAL

Omenia vîndută pe doi poli

Tîlharii au fost trei, despre ei aproape că nu merită să discutăm, aparțin unei zone subumane (chiar poreclele pe care și le-au împărțit vorbesc cum nu se poate mai sugestiv despre propria lor categorie : „Șobolanul", „Cearloi" și o femeie supranumită „Bîrna"). Infractorii sînt infractori, faptele lor sînt nete, îi este ușor societății să-i descopere și să-i neutralizeze. Despre al patrulea însă, da, merită să vorbim aici el este, într-un fel, cu mult mai nociv pentru că poartă aparența unui om de treabă, cu noi toți, deși, prin mentalitatea sa, ne atacă în cele mai solide dintre virtuți : omenia, cinstea, simțul civic.

Dar iată cum s-au petrecut faptele : seara, la 21,30, ieșind dintr-un restaurant unde intrase să mănînce, un cetățean a fost conjurat de cei trei răufăcători, tîrît într-un loc mai întunecos, bătut zdravăn și jefuit (avusese asupra sa 1 800 de lei). Cînd, după cîteva secunde, și-a revenit în simțiri, i-a văzut pe cei trei oprind un automobil, discutînd cu omul de la volan și intrînd în mașină. Cu ultimele puteri, victima s-a ridicat și a alergat spre ei, a ajuns tocmai la timp ca să strige, prin portiera deschisă, spre șofer : „Nu-i lua, sînt tîlhari, m-au jefuit ! Sau ia-mă și pe mine și du-ne pe toți la miliție !". Un picior în burtă al unuia dintre agresori și iată-l aruncat pe trotuar. S-a ridicat din nou și s-a agățat de ușa șoferului. Acesta însă, cu un cot bine plasat, l-a aruncat din nou la pămînt, a pornit motorul și a demarat în forță.

Șoferul, proprietar de automobil, mecanic la C.A.P. Bragadiru, ieșise în oraș după „ciubuc" făcînd pe taximetristul de ocazie. Declarația lui la ancheta penală ar fi fost bună pentru rubrica noastră „Din caietul grefierului", dacă n-ar fi fost nu numai ridicolă, ci și cumplit de tristă : „Menționez că în momentul cînd cei trei s-au urcat în mașină, un cetățean s-a agățat de portieră și-a strigat la mine că merge și el cu mașina la miliție, dar eu nu l-am luat întrucît era bătut și plin de sînge". Și mai departe : „Deși știam că au tîlhărit, i-am dus în Ferentari și nu la miliție".

Tîlhar și el — veți spune dumneavoastră — a împărțit banii cu ei, s-a infruptat și el din banii jefuiți. Ei bine, nu. El a pretins doar plata cursei respective : 40 de lei. Socotind și benzina, cît să-i mai fi rămas ? Poate un pol, poate mai puțin. „Eu am văzut că cei trei și-au împărțit, în mașină, banii între ei. La capăt ei mi-au achitat cursa, lăsîndu-mi pe pernă 40 de lei". Nici măcar nu i-au făcut „onoarea" să-i dea banii în mînă. I-au aruncat ca pe un os la cîinele care i-a păzit cu credință cînd au mers la furat. El a fost însă mulțumit. Părtaș moral la un act revoltător, umilit prin dispreț de însăși făptuitorii care n-au socotit de „demnitatea" lor să-i dea mai multă atenție decît aceea pe care socoteau ei că o merită jalnica lor unealtă. Dar mulțumit. Își făcuse „ciubucul", își vînduse omenia pe doi poli, iar dincolo de asta nu vedea nimic, nu-l interesa nimic.

Legea îl condamnă (cum s-a și întîmplat) pentru ajutorul dat neleguiților de a fugi de la locul faptei. Legea nu poate să facă mai mult. Noi însă, noi, oamenii, da. Noi ne putem gîndi cu revoltă și intransigență la degradantul egoism care atît de mult îi poate orbi pe unii, încît să-și piardă elementarul simț al omeniei și ultima fărîmă de conștiință a datoriei civice. Prin atitudinea noastră fermă, prin hotărîrea de a nu rămîne pasivi în fața uritului omenesc, să-l extirpăm fără șovăire, dacă ne iese în cale.

Mihai CARANFIL

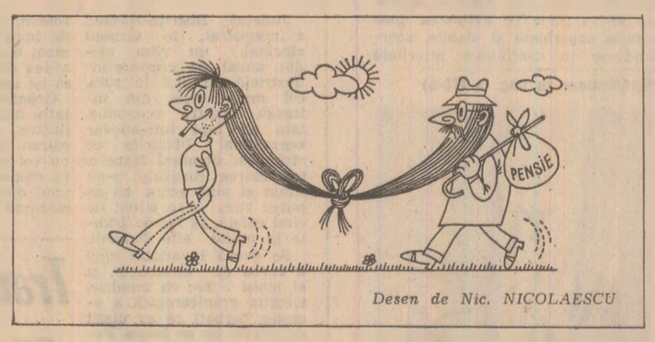

Desen de Nic. NICOLAESCU

● ÎNCREDEREA ÎN FORȚA CONSTRUCTIVĂ A OMULUI — acesta e laitmotivul frumoasei scrisori pe care ne-a trimis-o profesorul **Florian Ghirțoi** de la Școala generală nr. 2 din Zimnicea. Firește, „personajul principal" al scrisorii este însuși orașul în care trăiește autorul, oraș renăscut, prin eforturile și contribuția întregii țări, din ruinele catastrofalului seism din 4 martie 1977. „Aici, în vatra istoriei noastre de peste două mii de ani — ne scrie corespondentul — comuniștii au pus durabilă temelie noii istorii a Zimnicei. Constructorii de pe întreg cuprinsul României socialiste au înălțat nu numai un oraș, ci un adevărat imn dedicat încrederii nețărmurite în forța constructivă a omului. S-a născut un copil al țării : noua Zimnice. Și este frumos. Veniți să-l vedeți !"

● UN „VÎNT RĂU" CARE CERE BUNA FUNCȚIONARE A BAROMETRULUI CIVIC. Continuă să

DIALOG CU CITITORII

sosească la redacție interesante scrisori referitoare la ancheta socială *„Vîntul rău a schimbat destinul unei fete"* (un grupaj mai amplu de extrase din asemenea scrisori am publicat într-un număr anterior al ziarului). Părerile exprimate în aceste scrisori de cititorii noștri converg spre ideea că acțiunilor obscurantiste desfășurate de secte de tipul celei ce a încercat să deturneze și să schilodească destinul tinerei Maria Gabrihei necesită o ripostă mai hotărîtă, atît din partea organelor competente, cît și din cea a opiniei publice. „Oare concetățenii tinerei, unii dintre ei cu funcții de răspundere tocmai pe linia muncii politico-educative, să nu fi știut nimic despre ce se întîmpla sub ochii lor ? — se întreabă pe bună dreptate tovarășul **Petru Puiu**, membru al comitetului de partid al Direcției județene de poștă și telecomunicații din Suceava. Oare ei trăiesc în stratosfera ? Pentru a preveni un «vînt rău» ca acela care urma să transforme un om în neom e nevoie de o «meteorologie etică» bine pusă la punct, e nevoie ca «barometrul civic» al colectivității respective să funcționeze fără greș !". O poziție asemănătoare exprimă și tovarășul **I. Bărbulescu** din Pitești, str. Nicolae Bălcescu nr. 136, care cere ca, împotriva celor ce atentează, prin astfel de acțiuni, la integritatea fizică și morală a unor oameni tineri, insuficient formați, „să se intenteze procese publice, cu caracter educativ, căci faptele lor nu au nici o legătură cu libertatea de credință proclamată și garantată de Constituția țării, libertate pe care ei o încalcă deliberat".

MAREA BĂTĂLIE DIN BLOCUL MIC

Anchetă socială

— Încă o dată — pe urmele unei scrisori — despre consecințele nocive ale ignorării unor norme elementare de convețuire civilizată —

Există — nu-i așa ? — multe feluri de adeverințe : că n-ai copii sau că ai copii, că ai fost vaccinat sau că ai avut rujeolă, că ai făcut armata la marină sau că n-ai făcut-o încă, că ești asigurat, că n-ai casă, că ai casă, că... Dar cîte și mai cîte adeverințe nu poate cere un om și nu poate elibera o instituție ! E greu însă de crezut că una cum este cea pe care o vom reproduce a fost concepută, bătută la mașină și semnată ; și totuși, ea există ! Iat-o :

„Asociația locatarilor din strada Știrbei Vodă nr. 63, Sectorul 7, București. Adeverința nr. 116 din 18 iulie 1978. Se adeverește prin prezenta că locatarul (...) a fost scos din comitetul asociației de către locatarii blocului la data de 23 mai 1978 prin procesul verbal încheiat la această dată fiind declarat în ședința din 22 mai 1978 ca un **element antisocial** (subl. în original — n.n.). Președinte, (...) : Administrator, (...)".

Lăsînd la o parte ciudățenia că un om este scos printr-un proces verbal și nu în ședința care avusese loc cu 24 de ore înainte (o lăsăm de o parte doar pentru că asemenea — iertați cuvîntul ! — bazaconii am întîlnit cu zecile în cazul de față, toate avînd însă o explicație), să reținem enormitatea : „adeverință" de la bloc în care scrie că faci parte din rîndul elementelor nici măcar asociale, ci de-a dreptul antisociale ! Cel în cauză este inginer, tată a doi copii, om cu răspunderi sociale ș.a.m.d.

Dacă n-ar fi trist, foarte trist, acest petec de hîrtie ne-ar stîrni rîsul. După cum ne-ar stîrni rîsul și alte hîrtii, la fel de penibile, semnate însă de... „elementul antisocial" pe cînd era el vicepreședintele asociației.

Dar nu putem rîde măcar pentru aceea că ele sînt doar cîteva file din miile — da, miile, poate două mii, poate cinci mii de file, cîte le mai poate număra ? — generate de „războiul" din str. Știrbei Vodă 63 război care se poartă la adresa de mai sus, la comisia de judecată a sectorului, la judecătoria și la procuratura sectorului, la consiliul popular al sectorului, la consiliul popular, la tribunalul și la procuratura municipiului, ba a ajuns, chiar în mai multe rînduri, la Procuratura generală și la Tribunalul Suprem *).

Ce scrie în aceste file ? Lucruri cum sînt cele citate, altele și mai aberante, dar și decizii ale supremei instanțe judecătorești a țării ; sînt scrisori anonime, dar este și o expertiză contabilă (mărturisim, un model în materie) care stabilește **pe 45 de file** că unui locatar trebuie să i se restituie suma de... 713,50 lei. În total, din 1978 și pînă astăzi, locatarii imobilului din str. Știrbei Vodă 63 (18 familii) s-au dat în judecată unii pe alții de 210 ori (după datele uneia din părți) sau de 170 de ori (după datele celeilalte părți) ; numărul real nu este deci cunoscut — și nici nu păgubim cu nimic dacă nu-l cunoaștem. Să reținem însă că a existat și o zi, o singură zi, în cursul anului trecut, cînd au fost intentate 24 (douăzeci și patru) de acțiuni...

Pentru ce aceste procese ? Pentru cele mai felurite pricini : reclamanții și pîrîții, care își schimbă între ei aceste calități și de trei ori pe zi, se acuză reciproc de delapidare, calomnie, fals și uz de fals, injurii și cîte altele. Din cînd în cînd se împacă în fața judecătorilor — pentru ca peste trei zile s-o ia de la început.

...Dar să nu ne aventurăm pe nisipurile mișcătoare ale celor vreo două sute de procese, unele neterminate ; să vedem esențialul, dincolo de ele. Iar esențial este următorul lucru : uitînd de elementare îndatoriri ale unui om civilizat, de elementare norme ale convețuirii, o bună parte din locatarii blocului din str. Știrbei Vodă 63, unii într-o mai mare, alții într-o mai mică măsură, s-au lansat într-o bătălie în care au antrenat instituții ale societății noastre, își macină reciproc sănătatea fizică și psihică, se pun reciproc în situații dintre cele mai nefericite. Nu este rostul rîndurilor de față să arate de partea cui este dreptatea ; dealtfel, semnatarul rîndurilor de mai jos s-a convins că, în egală măsură sau aproape în egală măsură, ambele părți, dincolo de „dreptatea" sau „nedreptatea" lor, au abuzat de drepturile lor cînd au fost în comitetul asociației locatarilor, au abuzat de dreptul lor de a reclama și sesiza, au exagerat culpele adversarilor au minimalizat sau au uitat culpele proprii — într-un cuvînt, nu s-au comportat nici pe departe așa cum statutul și rolul lor în societate le-o cer.

Situația tensionată din bloc, lungul șir de conflicte și de procese, cheltuiala de timp pe care o suportă societatea, zecile de mii de ore/om consumate ca să se rezolve o stare tensionată au o singură rădăcină ; iar ea este meschină și jalnică. Oricînd abuzul este condamnabil ; oricînd luptele intestine, fără principii sînt condamnabile — dar atunci cînd se pornesc două sute de procese pentru cîteva sute de lei sau pentru a se asigura cuiva „funcția" de președinte sau vicepreședinte al comitetului unei asociații de locatari, spectacolul devine grotesc, hilar.

— Ceea ce se întîmplă în str. Știrbei Vodă 63 depășește puterea imaginației — ne spune tovarășa Ana Comăniță, vicepreședinte al Consiliului popular al sectorului 1. Avem în fața noastră oameni onorabili, cunoscuți ca atare la locurile lor de muncă, dar care, în raporturile lor de colocatari, devin de nerecunoscut. Dreptul de petiție este garantat cetățenilor dar, ca orice drept, el nu poate fi folosit împotriva societății, a intereselor ei — cum, din nefericire, se întîmplă în cazul de față. Avem de-a face, este limpede, cu un abuz — sau, mai corect spus, cu un șir de abuzuri. În cele din urmă, sînt de încriminat lipsa simțului onoarei, lipsa unui minim respect pentru numele propriu, lipsa dorinței de a-l păstra curat, neîntinat.

...Credem că a venit vremea ca fluviul de hîrtii care izvorăște din strada Știrbei Vodă 63 să sece ; credem că a venit de mult vremea ca și în acest bloc din inima Capitalei să se instaureze relații civilizate, relații compatibile cu normele de convețuire din societatea noastră. Trebuie doar un ceas de luciditate, hotărîrea de a renunța la pornirile pe care le generează o vanitate hipertrofiată. Cum ? Pe calea înțelegerii exacte, de către fiecare, a locului său în colectivitatea locativă, a faptului că nimeni nu e „singur" și nu-și poate aroga drepturi care încalcă drepturile celorlalți. Că în loc de „marea bătălie din blocul mic" (și nu numai în cazul de care ne ocupăm) este necesar și avantajos pentru toți să domnească armonia, respectul reciproc, întrajutorarea, ca expresii firești ale relațiilor de bună convețuire proprii climatului moral al societății noastre.

Potrivit legilor scrise și nescrise ale acestui climat, comportarea umană, civică nu cunoaște două unități de măsură : una în colectivul de muncă și alta, diametral opusă, în colectivitatea locativă. Dezbaterea deschisă și clarificarea acestor aspecte constituie un cimp fertil de acțiune pentru organismele obștești, democratice care au îndatorirea de a desfășura în bloc, în cartier, o temeinică muncă educativă menită să contribuie la ridicarea gradului de civilizație și de conștiință al tuturor cetățenilor, la afirmarea în viață a normelor de convețuire socială.

George-Radu CHIROVICI

*) *Poate că nu este lipsită de interes descrierea următoarei imprejurări : comitetul asociației (din care fac parte cînd unii, cînd alții dintre combatanți) angajează o seamă de procese împotriva unora din tabăra opusă. Se plătește asistență juridică, se plătesc dactilografe, se timbrează etc. — bani, nu glumă. Luna viitoare, banii apar pe... listele de întreținere. Deci eu plătesc ca să mă dai* dumneata *în judecată. Eventual chiar cîștig, după care dumneata faci recurs, din nou pe banii mei. Fără comentarii — cum se spune. Pe bună dreptate, autorul scrisorii sosite la redacție opinează : „Locatarii cer ca sumele cheltuite pentru aceste procese să fie suportate de către cei care le-au angajat".*

Idei de importanță practică deosebită desprinse din Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul consiliilor oamenilor muncii

REALIZAREA INTEGRALĂ A PRODUCȚIEI FIZICE

implică, deopotrivă, răspunderea fiecărui colectiv și a partenerilor în cooperare

În spiritul exigențelor formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în expunerea la Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii, precum și în celelalte documente ale acestui înalt forum al clasei muncitoare, **unul din principalele obiective ale activității din acest an și din întregul cincinal îl constituie folosirea intensivă a întregului potențial productiv de care dispune în prezent economia, în vederea îndeplinirii ritmice, lună de lună, a planului producției fizice, în structura sortimentală și de calitate prevăzute.** Cum acționează colectivul Întreprinderii de tractoare Miercurea-Ciuc pentru înfăptuirea acestor obiective ?

De la început, precizăm că rezultatele obținute în primul semestru al anului de colectivul acestei unități în îndeplinirea planului la producția fizică sînt contradictorii și nesatisfăcătoare. În lunile ianuarie și februarie, aici s-a înregistrat o restanță de 78 tractoare ; în martie și aprilie, prevederile de plan au fost depășite cu 12 tractoare și se părea că rămînerile în urmă pot fi recuperate în citeva săptămîni. Numai că, în lunile mai și iunie, în loc să scadă, restanțele au crescut cu încă 174 de tractoare. Așadar, după șase luni, din două minusuri și un plus, rezultă o restanță la producția fizică de 240 tractoare.

— Colectivul nostru nu se împacă deloc cu această situație și acționează cu toate forțele pentru înlăturarea ei — ne spune șeful compartimentului producție, Alexandru Oros. În acest scop, pe baza consultării largi a muncitorilor și specialiștilor, a învățămintelor desprinse din dezbaterile Congresului consiliilor oamenilor muncii, în întreprindere s-a stabilit și aplică cu fermitate un amplu program de măsuri. Este vorba de extinderea acordului global, programarea judicioasă a producției pe zile și formații de lucru, de utilizarea cu înalt randament a mijloacelor tehnice. Cu sprijinul Centralei industriale de tractoare Brașov, de care aparținem, am fost dotați cu o serie de utilaje moderne, care au asigurat extinderea lucrului la mai multe mașini, creșterea productivității muncii.

Într-adevăr, judecate lucrurile prin prisma măsurilor luate în întreprindere pentru bunul mers al producției, o concluzie se impune de la sine : aici există atît mijloacele tehnice, cît și forța de muncă necesare pentru recuperarea restanțelor și îndeplinirea integrală a planului pe acest an. Hotărîrea colectivului de a redresa neîntîrziat activitatea productivă a întreprinderii se întemeiază tocmai pe aceste premise. Totuși, ritmul actual al producției este nesatisfăcător, nu permite recuperarea restanțelor într-un termen scurt.

— Desigur, ritmul producției este influențat și de o serie de neajunsuri proprii, interne — ne spune Ioan Grigoruț, șef de echipă în secția premontaj. Însă cauza cauzelor care a dus la nerealizarea integrală a planului, care condiționează și în prezent recuperarea rămînerilor în urmă, o constituie încălcarea sistematică a obligațiilor contractuale de către unii dintre partenerii noștri de cooperare. Această problemă a fost adusă în

La Întreprinderea de tractoare din Miercurea-Ciuc

discuție în adunarea generală a oamenilor muncii de la începutul anului și în adunarea care a precedat Congresul consiliilor oamenilor muncii. Reprezentanții centralei industriale care au participat la adunările generale au promis că vor fi rezolvate aceste probleme, dar pînă acum nu s-a întreprins nimic concret. Or, recuperarea restanțelor și îndeplinirea planului pe acest an impun ca fiecare dintre noi, muncitorii și specialiștii întreprinderii, centrala industrială și partenerii de cooperare, să-și facă pe deplin datoria.

Indiscutabil, șeful de echipă Grigoruț are dreptate cînd afirmă că fiecare participant la realizarea producției de tractoare trebuie să-și facă pe deplin datoria, „să se achite de obligațiile pe care și le-au asumat". Cerință care iese și mai mult în evidență cercetînd scriptele întreprinderii, din care reținem că, în cinci luni din acest an, Întreprinderea metalurgică din Buzău, bunăoară, nu a livrat la unele repere decît 50 la sută din cantitățile contractate. La rîndul său, Întreprinderea „Tractorul"-Brașov, care aparține de aceeași centrală industrială ca și unitatea din Miercurea-Ciuc, nu a expediat nici jumătate din motoarele necesare pentru tractoarele SIV-445, iar la inelele de etanșare pentru role — livrările reprezintă doar 30 la sută din prevederile contractuale. Combinatul de articole tehnice din cauciuc Pitești constituie un caz ieșit din comun. Potrivit repartiției nr. 414 201, rezultă că întreprinderea de tractoare din Miercurea-Ciuc se va aproviziona cu garnituri de cauciuc de la acest combinat. Dar cei de la Pitești refuză sistematic contractarea.

Neajunsurile acestor colaborări defectuoase se manifestă și sub un alt aspect : de regulă, întreprinderii din Miercurea-Ciuc îi sînt livrate o serie de repere abia în ultima jumătate a lunii. De exemplu, în primele două decade ale lunii aprilie, această unitate nu a primit de la Întreprinderea „Tractorul" Brașov nici un motor pentru tractoarele SIV — 445. Evident, aceste neajunsuri au consecințe grave asupra folosirii mașinilor și utilajelor, forței de muncă și organizării activității productive, asupra ritmicității producției la întreprinderea din Miercurea-Ciuc.

— Noi avem convingerea fermă că situația critică în care ne aflăm în prezent o putem depăși — ne spune ing. György András, șeful secției prelucrări mecanice și montaj. În condițiile în care partenerii noștri de cooperare ne vor livra ritmic și integral reperele contractate, cu oamenii pe care îi avem, sîntem în măsură să recuperăm restanțele într-o perioadă foarte scurtă.

Hotărîrea colectivului acestei întreprinderi de a-și mobiliza eforturile sale creatoare, întreaga sa putere de muncă, de a acționa în strînsă concordanță cu exigențele formulate în cadrul înaltului forum al clasei muncitoare, pentru recuperarea grabnică a rămînerilor în urmă la producția fizică și îndeplinirea planului pe acest an, este unanimă. Esențiale sînt, după cum limpede se vede, punctualitatea și corectitudinea unora dintre partenerii săi de cooperare. Aceștia trebuie să înțeleagă că sînt în egală măsură răspunzători de realizarea la timp și de bună calitate a producției de tractoare.

Ilie ȘTEFAN
Ioan D. KISS

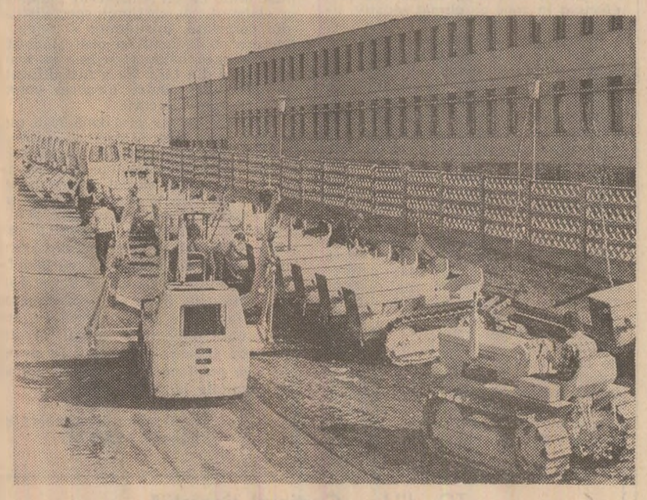

În județele din sudul și vestul țării:

DIN PLIN – LA SECERIȘUL GRÎULUI !

Acum sînt necesare o amplă mobilizare de forțe, muncă bine organizată, din zori și pînă seara, pentru ca toată producția să fie strînsă și depozitată în cel mult zece zile

TULCEA: Bine, dar se poate și mai bine

Marți, 30 iunie, agricultorii tulceni au declanșat secerișul griului pe cele 64 630 hectare aflate în cultură. Primii care au început această lucrare sînt mecanizatorii din consiliul unic agroindustrial Mahmudia. Pînă simbătă dimineața recolta a fost strînsă de pe 2 050 hectare.

Cooperativa agricolă Beștepe. Aici, o formație de 12 combine începuse recoltarea griului înainte de ora opt. „Pînă la căderea întunericului — ne spunea ing. Nicolae Anghel, șeful fermei nr. 3 — vom recolta peste 80 hectare. Avem combineri foarte buni. La orz, de pildă, Nicolae Minciu și Roman Ticu au recoltat peste 10 hectare pe zi, adunînd fiecare mai mult de 40 de tone de orz". Fluxul se desfășura ca la carte. În urma combinelor, trei prese de balotat paie lucrau fără întrerupere, iar la capătul solei erau pregătite pentru lucru tractorele cu pluguri, discurile și semănătorile.

Pe tarlalele Întreprinderii agricole de stat Sarinasuf am întîlnit la lucru 19 combine. Descărcarea lor se făcea din mers. „Pînă deseară — ne spunea Ion Doroș, directorul întreprinderii — cu toate că am început lucrul mai tîrziu, vom recolta o sută de hectare". Mai apar însă și unele „accidente": o combină nu mai putea intra în lan pentru că s-a rupt cureaua de transmisie, iar în magazia unității nu erau rezerve. De la directorul S.M.A. aflăm că această curea poate fi reconditionată din alte curele vechi și, într-o jumătate de oră, combina va reîncepe lucrul. Aceasta însă e o soluție de moment. Aprovizionarea cu curele de transmisie rămîne în continuare o problemă pentru toate stațiunile de mecanizare din județ.

În unitățile agricole din consiliul unic agroindustrial Mahmudia, lucrările se desfășoară în flux. Cele 55 de combine din dotarea stațiunii se află în lan. În urma lor lucrează 39 de prese de balotat paie și 10 mașini de adunat și căpițat. Pînă seara, în acest consiliu griul a fost recoltat pe 270 hectare, din cele 3 500 aflate în cultură. La baza de recepție, unde se depozitează producția din unitățile acestui consiliu, au fost amenajate șase puncte de descărcare și două de cîntărire. În felul acesta, mașinile nu stau în bază mai mult de 15 minute. Numai că, în ultimele două zile, din cauza întreruperii energiei electrice — marți, de pildă, „pana de curent" a durat trei ore — au fost perioade cînd autovehiculele nu au putut fi descărcate, iar combinele au așteptat încărcate în lan, pierzînd astfel timp bun pentru recoltat. Este unul din motivele pentru care nu s-a putut atinge din prima zi viteza de recoltare de 348 hectare în acest consiliu.

Experiența lucrătorilor ogoarelor din consiliul unic Mahmudia trebuie generalizată la scara județului. Este una din condițiile ca secerișul să se încheie în maximum zece zile și fără pierderi.

Neculai AMIHULESEI
corespondentul „Scînteii"

TELEORMAN: În prima zi – 8 500 hectare

Împreună cu tovarășul Marin Nisipașu, secretar al comitetului județean de partid, străbatem mănoasa cîmpie a Teleormanului, unde lanurile de grîu însumează aproape o sută de mii de hectare. După încheierea recoltării orzului, combinele au fost regrupate în raport cu suprafețele și stadiul de coacere a grîului. Mecanizatorii lucrează din plin la recoltat în unitățile din consiliile unice agroindustriale Orbeasca, Botoroaga, Furculești, Bujoru, Tr. Măgurele, Brînceni și altele.

Încă din prima zi de seceris, în cooperativele agricole, griul a fost recoltat de pe 8 000 de hectare, iar în întreprinderile agricole de stat — de pe 500 de hectare. Există posibilități reale pentru creșterea vitezei zilnice de lucru. „Controlăm oră de oră stadiul de coacere a lanurilor pentru a dirija cele 59 combine acolo unde pot lucra cu maximum de randament — ne spune ing. Rafailă Leoveanu, președintele biroului executiv al consiliului agroindustrial Blejești. La reglajul combinelor, alături de mecanizatori participă cei mai experimentați mecanici și specialiști. Fiecare formație asigură execuția lucrărilor în flux continuu, de la recoltat la semănatul culturilor duble. Întrucît cele 32 prese de balotat sînt insuficiente, am organizat utilizarea în două schimburi a mașinilor de înalt randament tip MAC și PAC la căpițarea și transportul paielor. Pentru înlăturarea operativă a oricăror defecțiuni, la fiecare formație complexă avem o echipă de intervenție".

Pentru realizarea vitezei de lucru prevăzute la recoltarea griului, în consiliile agroindustriale Brînceni, Furculești, Slobozia-Mîndra, Traian și Piatra, alimentarea, reglajul și întreținerea combinelor se fac seara și în cursul nopții. Dirijarea operativă o combinelor, acolo unde lanurile s-au copt, a permis ca încă din prima zi să se atingă viteza de lucru stabilită. „Azi, programul prevedea să recoltăm 260 hectare cu grîu — menționa tovarășul Dorel Maxim, directorul S.M.A. Brînceni. Atît am și realizat, iar toată producția a fost transportată la baza de recepție. Pentru a evita staționarea combinelor, am pregătit remorci etanșeizate de rezervă". Aceeași grijă deosebită față de stringerea recoltei se remarcă și la cooperativa agricolă Piatra, unde, după cum ne spunea ing. Alexandru Căzănaru, președintele cooperativei, fiecare combină recoltează cîte una-două tone de grîu peste norma stabilită.

Dealtfel, secerișul griului a început în toate consiliile agroindustriale din județ, pînă în dimineața zilei de 4 iulie producția fiind strînsă de pe circa 18 000 hectare. O contribuție prețioasă la grăbirea lucrărilor aduc, alături de mecanizatorii localnici, și cei 1 300 de mecanizatori veniți din județele Mureș și Bistrița-Năsăud, care asigură schimbul doi pe combine, tractoare și celelalte utilaje de mare randament.

Aspectele la care ne-am referit pun în lumină eforturi lăudabile pentru a stringe recolta în timp scurt și fără pierderi, cît și necesitatea urgentării operațiunilor de stringere a paielor și a însămînțării culturilor succesive pe întreaga suprafață prevăzută.

C. BORDEIANU

Buna organizare a recoltării griului este evidentă în lanurile C.A.P. Purani, județul Teleorman

Vocația înnoirilor tehnice

Însemnări de la Întreprinderea de mașini-unelte și agregate București

Fiecare din noile produse realizate în ultimii ani la Întreprinderea de mașini-unelte și agregate din București a devenit în scurt timp bine cunoscut și apreciat de beneficiarii din țară pentru performanțele tehnice înalte. Fiecare din noile mașini-unelte a constituit capete de serie ale unor familii de produse care au definit liniile de dezvoltare ale unuia dintre cele mai dinamice și complexe sectoare ale industriei noastre constructoare de mașini. Așa s-au petrecut lucrurile cu mașinile de alezat și frezat cu portal care, dacă ne amintim bine, „deschideau" sectorul construcțiilor de mașini la Expoziția realizărilor economiei naționale. La fel, mașinile de rectificat, a căror fabricație este reunită astăzi într-o modernă secție, o „uzină în uzină" la I.M.U.A.B. La rîndul lor, caruselele mari au deschis drumuri nebătătorite de constructorii de mașini-unelte din România. Așa s-au născut programele de fabricație a mașinilor-unelte grele.

Din experiența acumulată, din cutezanța unor oameni care au acționat hotărît, cu pasiune, s-a plămădit cel mai ambițios proiect din istoria, nu numai a uzinei, ci și a ramurii : strungul carusel cu diametrul de 16 metri. „Nici în zece ani nu veți fabrica astfel de strung gigant, precizăm că celelalte patru țări din lume care produc asemenea „uzine de prelucrat metalul" le oferă la prețul de 7—8 milioane dolari.

Cum se definește noul cincinal pentru harnicii constructori de mașini-unelte de aici ? „O perioadă a premierelor tehnice de cel mai înalt nivel, ne spune inginerul Eduard Tomasian, director adjunct al întreprinderii. Mai concret, in anul 1985, peste 70 la sută din valoarea producției o vor constitui produsele noi și modernizate. Ne vom alinia astfel la nivelul țărilor cu ritmuri dintre cele mai ridicate de modernizare a mașinilor-unelte. Ofensiva noului se va concentra în direcția dezvoltării fabricației de mașini-unelte speciale, care asigură cea mai înaltă valorificare a materialelor înglobate, avînd o densitate de inteligență tehnică încorporată dintre cele mai ridicate".

Ideile subliniate cu pregnanță de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la marele forum al democrației noastre muncitorești — calitate înaltă a producției, nivel tehnic ridicat, eficiență economică maximă, dezvoltarea susținută a exportului — dinamizează în aceste zile activitatea miilor de constructori de mașini din întreprindere. Ei sînt preocupați acum să găsească cele mai bune metode și căi de înfăptuire a obiectivelor formulate de secretarul general al partidului la Congresul consiliilor oamenilor muncii, a sarcinilor ce le revin în actualul cincinal.

— Recent, am prezentat tovarășului Nicolae Ceaușescu una din noile noastre realizări — mașina de găurit în coordonate, ne spune unul dintre autorii acestei premiere tehnice, șeful de echipă Vasile Tufiș. După ce a examinat-o cu atenție, ca și pe celelalte produse, secretarul general al partidului a apreciat cu cuvinte de laudă munca noastră, îndemnîndu-ne să perseverăm în realizarea unor mașini-unelte cu un nivel tehnic tot mai înalt, mai competitive. Sîntem convinși că dezvoltînd cu prioritate fabricația de mașini-agregat — acțiune pe care am început-o în acest an — vom îndeplini exemplar sarcinile complexe, de înaltă răspundere, ce ne stau în față în actuala etapă.

Despre această acțiune la care se referea șeful de echipă ne-au vorbit cu pasiune muncitorii Florian Doncilă, Gheorghe Chirică, Vasile Ioniță, Liviu Sava, Ilie Anghel, Virgil Jugănaru, Gheorghe Bulgărea, inginerii Nicolae Pîrvan, Marin Eva și Adrian Georgescu. Sînt oameni care, asemenea celorlalți muncitori și specialiști din uzină, nu-și precupețesc eforturile pentru ca produsele ce poartă marca fabricii lor să fie realizate la un nivel tehnic și calitativ mai ridicat.

Pe baza ideilor cutezătoare de inovare tehnică izvorîte din rîndul colectivului, care răspund exigențelor actuale ale promovării susținute a progresului tehnic, și ținînd seama de cerințele beneficiarilor din țară și de peste hotare, în acest prim an al cincinalului producția de agregate și linii de transfer va spori de trei ori față de anul trecut. Aceasta înseamnă, în fapt, trecerea hotărîtă la fabricația de mașini care asigură un prim pas spre robotizare — domeniu ce revoluționează activitatea industrială.

În acest an, primele noutăți tehnice au și intrat în fabricație. Specialiștii întreprinderii, cei din Institutul de proiectări și inginerie tehnologică, aflat chiar în incinta uzinei, colectivele altor zeci de unități colaboratoare pregătesc cu răspundere și exigență viitoarele mașini, ale căror performanțe tehnice dau măsura competenței unei veritabile școli românești de constructori de mașini-unelte.

Dan CONSTANTIN

Amplu și mobilizator program pentru înfăptuirea noii revoluții agrare

(Urmare din pag. I)

producției de cereale. Creșteri mari de recoltă sînt prevăzute și la celelalte culturi și, indeosebi, la plantele tehnice, legume, fructe și struguri. Ceea ce se cuvine subliniat este faptul că toate aceste producții mari urmează a fi obținute practic numai prin sporirea producțiilor medii la hectar. Pentru realizarea acestui obiectiv se ridică necesitatea soluționării unor probleme-cheie, cum ar fi folosirea deplină a fondului funciar, ridicarea fertilității solului, respectarea tehnologiilor stabilite și aplicarea cu rigurozitate a normelor cu privire la asigurarea densității plantelor ș.a.

Ca o prioritate de bază a actualului plan cincinal pentru agricultură se detașează **dezvoltarea puternică și modernizarea zootehniei**, a cărei pondere, în totalul producției agricole, va trebui să ajungă, în 1985, la circa 47 la sută. Sarcinile prevăzute în acest domeniu au ca obiectiv major sporirea efectivelor de animale și păsări. O adevărată cotitură trebuie realizată în asigurarea furajelor, acțiune care, potrivit indicațiilor conducerii partidului și statului, ale secretarului general al partidului, trebuie să devină, în acest cincinal, problema centrală a zootehniei noastre, alături de îmbunătățirea selecției, reproducției și asistenței sanitar-veterinare, de perfecționarea tehnologiilor de creștere a animalelor și modernizarea adăposturilor.

Corespunzător programului stabilit de conducerea partidului și statului privind ridicarea nivelului de trai al populației, în planul cincinal sînt prevăzute măsuri și mijloace materiale menite să asigure **dezvoltarea industriei alimentare**. Elaborat într-o concepție nouă, programul de dezvoltare a acestei ramuri acordă prioritate deosebită subramurilor esențiale pentru producerea alimentelor de bază.

Ținînd seama de rolul deosebit pe care îl are **cercetarea științifică**, planul cincinal stabilește sarcini sporite acestui domeniu hotărîtor pentru realizarea producției agricole și alimentare, pentru înfăptuirea noii revoluții agrare : introducerea în producție a unor soiuri și hibrizi noi de plante, rase, linii și hibrizi de animale de mare productivitate, tehnologii perfectionate în toate domeniile de activitate etc.

O altă caracteristică importantă a planului cincinal o constituie **realizarea unei agriculturi de înaltă eficiență economică**, astfel ca fiecare unitate să-și acopere cheltuielile din resurse proprii și să realizeze beneficii maxime. Opțiunile pentru făurirea unei agriculturi eficiente cer să se acționeze susținut pentru creșterea randamentelor și a productivității muncii, pentru mai buna gospodărire a avuției obștești în vederea reducerii cheltuielilor pe unitatea de produs, și în special a celor materiale. Pretutindeni, în fiecare unitate, trebuie acționat ferm pentru ca activitatea de producție și economică să se desfășoare efectiv pe baza principiilor autoconducerii, autogestiunii și autofinanțării.

Sînt obiective cu un profund caracter realist, pentru înfăptuirea cărora se cer create toate condițiile, angajate toate forțele din agricultură, din industria alimentară. La realizarea acestui amplu și mobilizator program trebuie să contribuie toți oamenii muncii de pe ogoare, întreaga populație a satelor, cadrele din domeniul cercetării științifice agricole, precum și colectivele care produc mașini, utilaje și substanțe chimice pentru agricultură. Problemele agriculturii sînt probleme care ne privesc pe toți și, de aceea, cu toții trebuie să punem umărul, să muncim cu răspundere și exigență pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor importante aflate în fața acestei ramuri de bază a economiei naționale în acest an și în întregul cincinal.

Revenire la experiența județului Argeș privind

RECUPERAREA RECONDIȚIONAREA REFOLOSIREA

materiilor prime, materialelor și pieselor de schimb

Cu cinci luni în urmă publicam în coloanele ziarului un ciclu de materiale care sintetizau experiența dobîndită de organizațiile de partid din industria și agricultura județului Argeș în ce privește recuperarea, reconditionarea și refolosirea materiilor prime, materialelor și pieselor de schimb. Au fost înfățișate atunci pe larg soluții, procedee, metode și tehnici de o deosebită valoare practică, rod al preocupării specialiștilor, colectivelor de oameni ai muncii din diferite sfere de activitate. Scopul schimbului de experiență a fost generalizarea la scara întregului județ a tot ce s-a făcut bun în acest domeniu, iar ziarul și-a propus să consemneze pe parcurs ce a intervenit nou în acțiunea celor trei „R". La amintita consfătuire, două tehnologii s-au impus cu precădere prin simplitatea și economicitatea lor ridicată : vulcanizarea anvelopelor cu plasturi gumați și reconditionarea pieselor uzate folosind metoda metalizării prin pulverizare în arc voltaic.

Un mod exemplar de a acționa rapid și eficient

Să ne referim mai întîi la ceea ce s-a făcut pentru generalizarea noului procedeu de vulcanizare, prezentat în cadrul consfătuirii de inginerul Constantin Popa, directorul I.T.A. Argeș. Avantajele acestui procedeu decurg din faptul că vechile mansoane sînt înlocuite cu plasturi gumați formați din straturi succesive de pînză cauciucată, care se vulcanizează pe locul rupturii. Prin această metodă, timpul pentru vulcanizare se reduce de trei-patru ori și se elimină risipa de anvelope din care se confecționau manșoanele. În intervalul ce a trecut a fost perfecționat și procedeul vulcanizării la rece a anvelopelor cu plasturi gumați și s-a trecut și la vulcanizarea prin acest procedeu a anvelopelor cu inserție metalică, care altfel nu puteau fi recuperate.

— Tovarășe Popa, acest procedeu de vulcanizare se folosește și în alte unități economice ?

— Da, se folosește. Centrala de transporturi auto București a organizat la întreprinderea noastră un schimb de experiență cu o largă participare. Au venit specialiști și cadre de conducere din toate întreprinderile județene de transporturi auto. Metoda a fost prezentată în amănunt și s-a demonstrat cum se vulcanizează prin acest procedeu. Mulți din cei prezenți au făcut pe loc note de comandă să le producem instalații de vulcanizare, modele de plasturi gumați și de scule. Ulterior, i-am sprijinit pe cei interesați, școlarizînd în unitatea noastră cadrele de care aveau nevoie pentru aplicarea acestui procedeu. Practic, acum această tehnologie se aplică în toate întreprinderile de transporturi auto din țară.

Este lăudabilă promptitudinea cu care a acționat Centrala de transporturi auto București, deținătoarea celui mai mare parc de mijloace de transport. Asta nu înseamnă însă că nu există și alte locuri unde se poate aplica cu succes această metodă. Este pilduitor, în acest sens, modul în care a fost generalizată această metodă de vulcanizare la toți deținătorii de mijloace auto din județul Argeș. De la I.T.A., procedeul a fost preluat și se aplică la Întreprinderea de transporturi pentru agricultură, Întreprinderea județeană de transporturi locale, la stațiunile de mecanizare din Teiu și Miroși pentru vulcanizarea anvelopelor de tractor din tot județul. U.J.C.M. Argeș a înființat la Pitești un atelier special unde se vulcanizează cauciucurile de la mașinile proprietate personală. Deci, în ce privește această metodă, obiectivul principal al consfătuirii organizate de Comitetul județean de partid Argeș a fost atins.

Se mai cercetează ceea ce practica a confirmat de mult

Arătam, cu cinci luni în urmă, că la S.M.A. Mărăcineni de peste un an de zile a fost pusă în funcțiune prima instalație din agricultură de metalizare prin pulverizare în arc voltaic. Subliniam atunci că, datorită folosirii acestei metode de reconditionare, ponderea pieselor uzate recuperate și reconditionate în valoarea cheltuielilor de reparații a parcului de tractoare și mașini agricole din județul Argeș a ajuns la 60 la sută, urmînd ca în perspectiva anului 1985 să crească la 85 la sută. Esențial este că, prin acest procedeu, nu numai că a crescut substanțial numărul pieselor ce pot fi recuperate și reconditionate, dar s-a rezolvat și problema reconditionării unor piese de schimb deficitare și scumpe, cum sînt arborii cotiți și blocurile motor, care pentru o simplă fisură se aruncau la fier vechi.

Despre rezultatele înregistrate în generalizarea acestei tehnologii ne-a vorbit tovarășul Petre Leca, directorul Trustului județean pentru mecanizarea agriculturii :

— Din județ, dar mai ales din țară, au venit mulți specialiști care se interesează în ce constă procedeul și cum funcționează instalația de metalizare. Întreprinderea de asistență tehnică și service pentru autoturisme „Dacia"-Pitești, Întreprinderea județeană de transporturi auto și Întreprinderea de autoturisme Colibași, cu sprijinul Institutului de cercetări tehnologice din transporturi-București, și-au procurat și pus în funcțiune astfel de instalații. În țară, stațiunile pentru mecanizarea agriculturii din Titu și Turnu Măgurele și Stația de utilaj greu terasier din Craiova și-au prevăzut, după exemplul nostru, procurarea unor asemenea instalații.

Metalizarea, ca metodă de reconditionare, nu constituie o noutate. Numai că, în contextul actual, al preocupărilor tot mai asidue pentru reducerea consumurilor de piese noi, materii prime și energie, extinderea procedeului pe scară largă devine o necesitate presantă. Tocmai de aceea, rezultatele înregistrate pînă acum nu pot fi considerate decît ca un început. Și acesta încă foarte timid.

Așa cum arătam, instalația de metalizare de la S.M.A. Mărăcineni a fost prima de acest gen din agricultură. Acum, alte 2—3 S.M.A.-uri sînt pe cale de a procura asemenea instalații. Dar nu ca rod al unei acțiuni dirijate de organele în drept, ci ca rezultat al inițiativei proprii. Sugeram în materialele inserate pe marginea consfătuirii ca Direcția generală a mecanizării din Ministerul Agriculturii și institutul de cercetări de specialitate să stabilească un plan concret pentru crearea unor astfel de instalații într-un număr suficient de centre de reparații din țară, care să asigure în scurt timp recuperarea, reconditionarea și reintroducerea în circuitul productiv a tuturor pieselor de schimb uzate, de care agricultura are nevoie. Or, tocmai în acest sector, unde procedeul metalizării ar avea o contribuție esențială pentru realizarea la timp a reparațiilor, treburile se mișcă anevoios, cu nepermisă încetineală. Am solicitat tovarășului Gheorghe Manciu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii, să ne explice care sînt în această privință intențiile Direcției generale a mecanizării :

— Trebuie avute în vedere două aspecte distincte. La motoarele cu combustie pe benzină, reconditionarea arborilor cotiți prin metalizare dă rezultate excelente. Pentru ele intenționăm să înființăm 7—8 centre interjudețene, dotate cu instalații de metalizare, unde să fie reconditionate piesele de la cele peste 53 000 de autocamioane de care dispun Ministerul Agriculturii și cooperativele agricole. La motoarele cu combustie pe motorină, și în primul rînd la tractoare, lucrurile nu sînt încă lămurite. Arborii cotiți sînt supuși la presiuni mult mai mari și, în cel mult o lună, institutul nostru de cercetări va da răspuns la întrebarea dacă reconditionarea lor prin metalizare dă rezultate. În funcție de acestea, în cadrul centrelor amintite vom organiza și reconditionarea pieselor de schimb de la tractoare.

Sigur, este normal ca înainte de a extinde un anumit procedeu să se verifice dacă acesta este bun, dacă dă rezultatele dorite. Ceea ce ni se pare însă nefiresc este ignorarea, în fapt, a rezultatelor obținute la S.M.A. Mărăcineni, care sînt cît se poate de concludente. Îl întrebăm din nou pe tovarășul Petre Leca : a existat vreun accident sau rebut de cînd se folosesc blocurile motor și arborii cotiți reconditionați prin procedeul metalizării ?

— Avem asemenea piese în exploatare de peste un an de zile. Rezultatele sînt excelente. Nu s-a înregistrat nici un rebut sau accident în funcționarea lor.

Iată deci că practica a dat un răspuns clar. De ce este ignorat acest fapt ? Ni s-a vorbit de intenția de a organiza centre interjudețene de reconditionare prin procedeul metalizării. Singurul lucru concret este însă doar numărul lor — 7—8 asemenea centre. Dar unde se vor amplasa, cînd se vor construi, cît timp va mai trece pînă atunci, sînt întrebări la care nu am primit răspuns. Problema reconditionării pieselor de schimb în agricultură se pune cu atîta acuitate, iar procedeul metalizării prezintă o asemenea importanță economică, încît ea trebuie tratată cu mai multă competență și răspundere. Orice întîrziere nu produce decît pagube. Socotim, tocmai de aceea, că e de datoria factorilor în drept să ceară lucrătorilor din acest domeniu să treacă cît mai repede la fapte.

Aurel PAPADIUC
Gheorghe CÎRSTEA

FAPTUL DIVERS

Dinastie muncitorească

Ceea ce vedeți în fotografie este portretul unuia din veteranii Întreprinderii „Unio" din Satu Mare, sudorul Alexandru Ilosvai. Fostul brigadier de pe șantierele naționale Bumbești-Livezeni și Salva-Vișeu a ieșit de curînd la pensie, după 40 de ani de muncă. Drept omagiu, artistul plastic Szilágy Adalbert i-a făcut și i-a dăruit acest portret. Emoționat, Ilosvai a spus că n-o să se despartă ușor de uzină. „Nici n-aș avea cum. Eu am primit ștafeta de la părinții mei, care au lucrat și ei la „Unio", și am predat-o acum tot în familie ; au preluat-o cei doi fii ai mei — Alexandru, subinginer, și Gheorghe, strungar — plus o noră".

Captator solar

Un captator solar obișnuit — un cazan și un lavoar, montate pe o platformă mobilă — furnizează la fiecare oră 60 litri de apă încălzită. Deocamdată experimental, acest model — realizat de ing. Radu Donescu în atelierele I.C.R.A.L. Foișor din București — este destinat să asigure condiții minime de confort grupurilor de lucrători detașați temporar pe unele șantiere.

O colecție unică

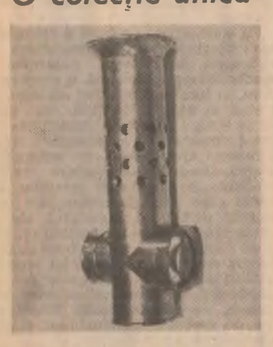

La inițiativa inginerului Pompiliu Petre Manea — din cadrul Direcției sanitare a județului Cluj — a fost înființată prima colecție muzeală de aparatură medicală din țară. Ea cuprinde peste 1 200 de exponate, printre care primul aparat electrocardiograf care a funcționat la Cluj, un microscop de la jumătatea veacului trecut, o colecție de tuburi Roentgen, primul aparat de Roentgen-terapie care a funcționat la Spitalul Filantropia din București etc. Majoritatea sînt donații ale unor personalități din lumea medicală.

În fotografia noastră — unul din exponate : lampă cu luminare pentru examinat la patul bolnavului.

Stejarul din Brăila

Numeroase sînt monumentele naturii din județul Brăila. Unul e stejarul din curtea Școlii generale nr. 10 din municipiul Brăila. El are o tulpină cu o circumferință de aproape 5 metri, iar coroana sa acoperă, ca o uriașă umbrelă, o bună parte din curtea școlii. „Bătrînul" are 100 de ani și ocrotește cu umbra-i jocul elevilor.

Rubrică realizată de **Gheorghe MITROI** și corespondenții „Scînteii"

Pictură — mesaj — public

Opinii de **Costin NEAMȚU**

În vastul domeniu al imaginii, cu multiplele ei modalități de manifestare, se găsesc o bună parte din relațiile materiale și spirituale ale omului cu semenii lui și mediul. În timp, în urma experienței îndelungate, s-au stabilit și principiile picturii, de fapt principii filozofice de viață, principii ale continuității. Noțiunea de pictură conține trei elemente care o determină ca existență fizică și valorică : **pictorul, tabloul,** care poate fi unicat sau serie prin manieră sau repetiție, **și publicul,** public educat sau public întîmplător, cu atitudini personale sau de epocă în viața mai lungă sau mai scurtă a tabloului pictat. Dar dacă creația include cel mai înalt grad de subiectivitate, același lucru se întîmplă și în aprecierea lucrării, unde subiectivismul are rol dominant, ca un mecanism complex de reacție asupra operei de artă. Acesta include noțiunile de interes, dezinteres și indiferență. De aceea, în aceeași epocă apar atitudini contradictorii față de aceeași operă. Asistăm la momente de mărire și decădere a aceleiași lucrări sau de indiferență față de ea.

Mesajul este cel care structurează lucrarea ca un sistem funcțional față de beneficiarii ei, lucru foarte important pentru ideea de necesitate a artei. Acest mesaj trebuie să fie de cea mai înaltă calitate, ținută moral-estetică și spirituală, în care inteligența umană trebuie să-și spună cuvîntul.

Să ne gîndim doar la creațiile unor popoare sau zone mari geografice, care au transmis mesaje adînc umane, găsind expresia cea mai adecvată de limbaj. Să ne gîndim la arta vechilor indieni din Asia, care au cîntat farmecul și veșnicia iubirii ; la nordici, care au reprezentat (cu toate simțurile și calitățile picturii) viața de interior și calitatea senzorială a materiei ; la vechii greci, care reprezintă pentru noi filozofia și echilibrul ; la egipteni, care au ridicat monumente speranței și continuității ; la bizantini, care au reprezentat fastul și strălucirea ; la spanioli, care au subliniat frumusețea temperamentului uman ; la chinezi, cu inegalabila lor sugerare a vastității spațiului ; la vechii arabi, care au descoperit frumusețea rațiunii abstracte... Sînt valori intrate de secole în tezaurul spiritual al omenirii.

Reîntorcîndu-ne la creația cea mai recentă constatăm însă că unii artiști contemporani amplifică importanța limbajului, a tehnicii în dauna sentimentului transmis, a mesajului, considerînd că astfel transmit „spirit". La aceștia mesajul este ascuns sau chiar dispare sub coaja tehnicilor speculative, lucrarea devenind un fel de discurs al Pithiei. Pictura nu trebuie însă nici să rămînă un domeniu al contemplației comode, precum natura pentru excursioniști, de aceea un tablou trebuie văzut cu ochii, dar mai ales cu luare aminte. Pictura rămîne un domeniu al contemplării meditative și active, încă o atitudine specifică omului dintotdeauna deloc de neglijat. Noi, pictorii, trebuie de multe ori să reîmprospătăm simțurile oamenilor, să-i facem să vadă unele lucruri de mare semnificație pe lîngă care poate trec cu grăbire.

Natura ? Da, natura. Și astăzi ea este matricea tuturor și a toate. Omul nu trebuie să lupte cu semenii săi, ci să lupte cu natura și să o subordoneze, nedistrugînd-o, să facă simbioză cu ea în vederea continuității.

Rațiunea pură și sentimentul aparțin categoriei umane. Ele trebuie să fie elevate și să devină stimulente de acțiune pozitivă. În lumina acestor gînduri generoase despre pictură, despre mesajul ei și despre public, se cuvine să privim puțin acești trei factori așa cum îmi apar a se înfățișa ei la noi, acum. Publicul, din care un număr mare de persoane, precum copiii și tineretul, categorie socială în formare, în afară de obligațiile zilnice de viață și de școală, sînt mulțumiți doar cu ce le dă televizorul și cinematograful, formîndu-și adesea o cultură plastică insuficientă, pentru că nu citesc cărți, nu merg la expoziții, unde se pot forma cu adevărat. Mulți acceptă foarte ușor și fără discernămînt pe acei amatori „făcători" de pictură, care nici nu știu unde e muzeul de artă sau intră într-o expoziție doar dacă plouă afară, lucrările lor fiind kitsch sau de gang. În pregătirea noastră trebuie să ne impunem un spirit mai acut de selecție, din noianul de informații cu care luăm contact zilnic. Din cauza acestei lipse de autoselecție mai severă se pot produce o serie de anomalii în ce privește receptarea picturii. Unii, din comoditate și din spirit de contemplație pasivă sau cu un gust estetic la treapta cea mai de jos, acceptă prostul gust cu aspect comercial care se găsește, din păcate, din belșug prin consignații și artizanate. O vină și a acestor instituții este că acceptă de la producătorii de „artă" orice, numai bani să lasă. Consignațiile, cred, sînt locuri unde se vînd obiecte vechi, dar și de valoare. De asemenea, artizanatul trebuie să poarte respect pentru păstrarea tradiției.

O altă anomalie mi se pare aceea a snobismului și „eliteI", care încurajează nonvaloarea „neînțeleșilor" cu anumite pretenții, unii din aceștia făcînd parte chiar din rîndul profesioniștilor. E drept, dar și ciudat în același timp, că în condițiile actuale, la noi, oricine se poate crede pictor : puțin impuls, dorință sau invidie, duminici libere, fuga la fondul plastic, cumpără culori și pensule și, gata, se face pictura !

Fiecare are dreptul să viseze. Foarte bine. Dar de la a visa, de la a mima împlinirea visului și pînă la a-l transforma în act creator e cale lungă. Fizic, gestul pleacă din prima copilărie, de la străbuni și părinți, din școli, biblioteci și muzee, din nopți nedormite, din frămîntări de orice clipă, din simțul continuu al devenirii...

Trebuie să fim atenți să nu confundăm pictorii de ocazie, impulsionați de scopuri prea puțin generoase, cu cei care practică o artă pozitivă, sinceră, pasionantă, cu simțul acut al prezentului nostru, al naturii, al legilor ei și al oamenilor.

BUNUL GUST — CRITERIU DE PRODUCȚIE ÎN DOMENIUL BUNURILOR DE CONSUM

ARTIZANATUL : „Traista țărănească" și serialul „Dallas".

Alături de produsele industriei republicane, ale cooperației meșteșugărești, despre care s-a relatat în anchetele publicate anterior, întîlnim și obiecte realizate de meșteri individuali, mai ales de artă populară și artizanat. Asistăm, de cîțiva ani, la o spectaculoasă creștere a numărului amatorilor de artă populară : există mii și mii de meșteri populari care au autorizație de a produce și comercializa obiecte de cele mai diferite categorii și destinații, foarte căutate pentru că sînt lucrate cu grijă și cu har artistic.

În acest climat, de firească creștere a spiritului de exigență și a gustului public, este cu atît mai surprinzătoare apariția pe piață a unor produse de pretinsă „artă populară și artizanat", dar fără o reală legătură cu aceasta. Încît s-ar părea că la unii producători individuali persistă o gravă confuzie între noțiunea de „piață" și peiorativul „bilci".

Zilele trecute, pe cîteva tarabe aflate în piața „Obor" era etalată o întreagă „menajerie" de obiecte „artizanale" din lut : cîini galbeni tărcați cu cenușiu, lupi negri cu ochi albaștri și gene albe, rațe și pești împodobiți cu flori, precum și alte asemenea făpturi grotești ; nu lipsea nici „botanica" : mere și pere din ipsos vopsite țipător, căpșuni combinate cu margarete cîntărind cel puțin o jumătate de kilogram ; la capitolul „bibelouri" mai figurau balerinele roz „îmbrăcate" în lamé și violet, perechi cu „el și ea", copii obezi și alte asemenea „grațioase" siluete.

Împreună cu tovarășul Claudiu Filipescu, inspector la Inspecția comercială de stat a municipiului, cercetăm autorizația Anei Tofalvi, eliberată de Consiliul popular al județului Harghita (nr. 17 din 5 ianuarie 1981). Scria limpede că este valabilă pentru producția și vînzarea de „obiecte de artă populară tradițională conform fotografiei". Care fotografie înfățișa obiecte de olărie din Corund — obiecte de real bun gust popular, cunoscute și apreciate în toată țara. Nici vorbă de ceea ce se afla pe tarabă.

Este realmente un subiect de reflecție și atenție — tendința de a se părăsi frumosul popular și autentic sub tentația artificialului, de prost gust, care conduce la eșecuri totale — din păcate cu putere de contagiune. În Piața Unirii, trecătorii admirau, zilele trecute, cergile roșii, albe sau vărgate expuse de chiar acele femei care le-au țesut, ca și alte obiecte de uz casnic din lemn — multe fiind produse ale atelierelor din mediul rural. De ce alături de asemenea obiecte, strecurat printre ele, se află și uritul ?

Ne oprim lîngă o altă tarabă cu „produse de artizanat", de inspirație... artistică. Vasilica Dinu, din București, oferă, printre altele, pe lîngă oglinjoarele cu fotografii ale cîntăreților de muzică populară, stele de „șerif", inele din sîrmă (pentru care, ce-i drept, avea autorizație să le fabrice și să le vîndă), portofele din mușama. Dar ce portofele ! De sub folia de plastic îți zîmbește „Sue-Ellen" și „Bobby Ewing", sau te privește încruntat „J.R." — protagoniștii serialului de televiziune „Dallas".

Curat... creație populară !

În Piața Unirii privirile ne sînt atrase de o îngrămădeală de obiecte eteroclite, majoritatea din lemn : creioane uriașe de circa o jumătate de metru (40 lei bucata, recomandate ca... „ornament" ?!), coșulețe cu lubenițe și mere din lemn și altele pe cît de inutile, pe atît de evident certate cu frumosul. Atracția tarabei sînt, însă, sacoșele — 35 de lei bucata — tip traistă țărănească... avînd imprimate pe pînză, chipurile membrilor formațiilor „Bonny M" și „Abba". Iar autorizația producătorului confirmă, într-adevăr, că acestea sînt... traiste țărănești. Mai „elevat", Grigore Vasiliu confecționează din ipsos și aracet niște chipuri și peisaje în relief de agățat pe pereți. Și chiar el ni le prezintă.

„Traista țărănească"

— Acestea sînt măști indiene (!), iar aici niște capete de arabi. Iată-l și pe Ovidiu (scris OVIVS) !

Lămuririle erau strict necesare, altfel nu s-ar fi știut cine-i Ovidiu și cine-s arabii.

Două peisaje gemene înfățișau pe fundal de case o căruță cu cai.

— Ce reprezintă ? îl întrebăm pe meșter.

— Cîntecul „Mi s-a rupt căruța-n drum" !

Pe una din tarabe se lăfăiau, ca într-un adevărat paradis al obiectelor urite și inutile — gărgărițe diforme, prezentate ca broșe, piese de ipsos grosolan lucrate și violent vopsite, păsări roșii cu picățele albe, etc. „Așezate prin vaduri comercialele de mare densitate, ele atrag trecătorul neavizat sau cu gust insuficient format, care... cade în capcană ; se mai găsesc creduli cărora asemenea obiecte să „le ia ochii" sau care să-și închipuie că dacă „așa ceva se vinde la București" este semn de valoare. Iar faptul că aceste obiecte — de cel mai prost gust, de ce să n-o spunem ! — se vînd creează convingerea că „merg", că „așa ceva se cere", iar producătorii respectivi — cu autorizație pentru obiecte de artă populară ! — se pun pe treabă mai virtos. „Iată cum crește cantitatea de produse kitsch, poluînd piața", își exprimă regretul tovarășa Jeana Negoiță, director adjunct la Muzeul satului.

Cum ajung pe piață aceste obiecte ce contribuie, într-un mod vizibil, la cultivarea prostului gust ? Toți cei pe care i-am amintit mai sus aveau autorizație de producător eliberată de consiliul popular în raza căruia domiciliază. În aceste autorizații scrie că posesorul poate să producă „obiecte tradiționale din lemn, ceramică și metal" sau „din mușama, resturi textile și masă plastică". „Citeodată, ne)spunea tovarășul Constantin Pană, șeful Inspecției comerciale de stat a municipiului București, înșiruirea se termină cu «etc.», lucru nepermis într-un asemenea act. Aceste autorizații sînt «interpretate», uneori, după «orientarea artistică» — respectiv interesele bănești ale producătorului". Portmoneul cu „dinastia" Ewing este efectiv din mușama, cum scrie în autorizație ; balerinele diforme sînt efectiv din ceramică. Din cite am cercetat, o singură autorizație avea pe verso fotografia obiectelor pentru care este valabilă ! Formularea evazivă a autorizațiilor — cazul traistelor țărănești cu formația Bonny M ! — este una din „porțile" prin care pătrund pe piață asemenea obiecte.

„Lupul cu ochii albaștri și gene albe"

Interesîndu-ne mai amănunțit la forurile de resort, respectiv direcția cultură de masă din Consiliul Educației și Culturii Socialiste, de la tovarășul Gheorghe Constantin aflăm că, de fapt, **există foruri competente al căror aviz trebuie cerut înainte de eliberarea autorizației.** În fiecare localitate, în fiecare județ este o comisie formată din oameni de specialitate — al căror aviz este însă eludat ; sau, în cazul cînd totuși **produsele pentru care se solicită autorizația sînt prezentate comisiei, nu se respectă recomandările acesteia :** pe piață apar mai mult cele care au fost notate cu „nu" decît cele cu „da".

De consemnat faptul îmbucurător că un anumit pas în ce privește îngrădirea proliferării lor s-a făcut. Recent, din inițiativa Consiliului Educației și Culturii Socialiste, o comisie a cercetat ofertele a circa 800 de meșteri individuali din toată țara care vor să-și vindă produsele pe litoral. O asemenea acțiune are loc chiar zilele acestea și pentru stațiunile din celelalte localități balneoclimaterice din țară. Se intenționează ca prototipurile avizate să fie fotografiate și ștampilate pentru a înlesni controlul respectării riguroase a autorizației. Dar tarabe ca acelea zugrăvite mai sus sînt în toate piețele și tîrgurile, în toate localitățile și în tot cursul anului. Oare măsura judicioasă, relatată mai sus, nu poate fi generalizată ? Educarea bunului gust ar solicita o reglementare clară care să aștearnă pe hîrtie — negru pe alb — obligația de a nu elibera autorizații decît pentru producția de obiecte care au întrunit aprobarea comisiei de specialitate din județul de baștină, punîndu-se, astfel, un ferm și hotărît zăvor la „porțile" de pătrundere a obiectelor ce nu răspund cerințelor de calitate impuse oricăror produse oferite publicului.

Rodica ȘERBAN

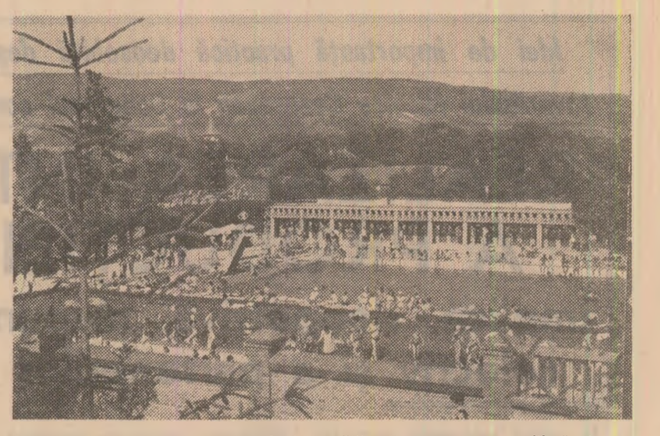

Geoagiu-Băi, o stațiune care oferă condiții minunate pentru odihnă și tratament

OMUL ȘI VIAȚA RAȚIONALĂ

Cum alegem stațiunea pentru cura de odihnă și tratament ?

Țara noastră se numără printre cele mai înzestrate în stațiuni cu factori naturali terapeutici, și bine dotate pentru îngrijirea sănătății. Preferința pentru una din ele trebuie să aibă la bază și criterii medicale tocmai pentru a beneficia din plin de toate condițiile existente într-o stațiune sau alta. Recomandări utile și competente în acest sens am solicitat prof. dr. **Nicolae TELEKI**, șeful clinicii de medicină fizică, balneoclimatologie și recuperare medicală, din București.

— **Dificultatea** alegerii stațiunii apare în special în sezonul de vară, cînd intervin cele mai multe solicitări. Una din cauzele lipsei de locuri în plin sezon rezidă în aceea că există stațiuni mai bine cunoscute și mai căutate (de exemplu Băile Felix, Herculane, Govora, Olănești etc.), deși numeroase altele (Moneasa, Geoagiu, Borșa, Stîna de Vale, Lacu Sărat, Balta Albă-Buzău), la fel de bune, fiind mai puțin cunoscute, nu sînt aglomerate. În ce privește oamenii sănătoși, alegerea stațiunii ridică mai puține probleme. În primul rînd, alegerea depinde de anumite preferințe. În mod normal este bine ca orice om sănătos să facă o parte din concediu la mare și o parte la munte. Important este ca omul sănătos să beneficieze de cîteva condiții pe care le oferă stațiunile, cum sînt solicitările climatice cu efect favorabil asupra organismului (declanșează modificări adaptative), apoi helioterapia (îndeosebi pentru efectul radiațiilor ultraviolete), expunerea la contraste termice (soarele și nisipul cald alternate cu băi repetate în apa mării sau a lacurilor) etc. Stațiunile oferă totodată posibilitatea de a se face mai multă mișcare și sport : înot, excursii, plimbări pe faleză.

Alegerea stațiunii trebuie făcută și în funcție de climatul de origine al bolnavului și chiar al omului sănătos : cei dintr-o zonă cu climat sedativ (zonele de coline împădurite) vor beneficia de climatul excesiv, excitant, de pe litoral, din zona de cîmpie, stepa Bărăganului, sau zonele montane subalpine și alpine. Și invers, cei din zone cu climat excitant vor profita mai mult de un concediu efectuat în zone cu climat sedativ, liniștitor.

În stațiunile de altitudine medie — dealuri, ca și la munte se pune accent pe odihna activă, mișcare, helioterapie și în plus pe posibilitatea unor cure de ape minerale (pentru diureză), ca și a unor cure de repaus digestiv, combinat cu regim dietetic, cure după cum se știe foarte indicate fiecărui om.

— Există totuși în legătură cu indicarea curelor în sezonul de vară și unele limitări la care vă rugăm să vă referiți.

— În primul rînd sînt limitele determinate de vîrstă. Oamenii în vîrstă care au de obicei o capacitate cardiocirculatorie mai limitată, mai restrînsă, trebuie să evite perioadele din sezon cu contraste termice mari, pe litoral de exemplu. Acestora le sînt indicate curele în lunile mai blînde de la începutul și de la sfîrșitul sezonului estival : mai-iunie și septembrie-octombrie. Ca să nu mai spunem că practic tot anul se pot face tratamente pe litoral și în numeroase alte stațiuni, datorită bunelor dotări existente. Se recomandă, de asemenea, prudență și oamenilor mai tineri, femeilor în perioada de modificări endocrine, cînd curele pe litoral nu se indică.

— Ce recomandați oamenilor suferinzi, ce criterii trebuie să stea la baza alegerii stațiunii pentru cura de tratament ?

— Persoanele cu suferințe prezente sau afecțiuni mai vechi (cronice) care doresc să facă o cură balneară nu trebuie să-și aleagă singure stațiunea, ci numai sfătuindu-se cu medicul.

Este adevărat că stațiunile sînt profilate pe grupe de afecțiuni, însă între localitățile de același profil există diferența de climat și de aceea nu toți bolnavii cu o aceeași afecțiune pot să meargă în oricare din stațiunile balneare. Așa, de exemplu, sînt stațiuni profilate pe tratarea bolilor cardiovasculare : Covasna, Buziaș, Borsec, Vatra Dornei, Lipova, Tușnad ș.a., dar între aceste stațiuni, care au ape carbogazoase, indicate pentru acțiuni cardiovasculare, există diferențe importante din punct de vedere al altitudinii, climatului etc. De aceea, indicațiile medicului trebuie făcute individual, pentru fiecare bolnav în parte, în funcție de particularitățile bolii. Același lucru se poate spune despre curele interne cu ape minerale indicate în bolile digestive sau în cele renale.

— Nu credeți că și medicii ar trebui să fie mai activi în acest sens, să caute să explice și să convingă pacientul de ce o stațiune îi este mai favorabilă decît alta ?

— Acest lucru este posibil cu atît mai mult cu cît Ministerul Sănătății a elaborat, cu sprijinul specialiștilor din cercetare, învățămînt și rețea, o lucrare cu indicații și contraindicații pentru cura balneoclimatică în toate stațiunile din țară. Ea a fost difuzată în policlinici pentru alegerea corectă a stațiunii de cură.

Cînd un bolnav are două (sau mai multe) afecțiuni, alegerea stațiunii trebuie făcută în funcție de posibilitățile stațiunii respective de a asigura un tratament asociat pentru ambele boli pe care le prezintă pacientul. De exemplu, un bolnav care are o afecțiune reumatică indicată pentru cura pe litoral, dar concomitent are și o afecțiune a colecistului, va beneficia mai mult în condițiile din stațiunea Mangalia, unde are posibilitatea de a face și o cură internă cu ape sulfuroase indicate, eventual, în dischinezia biliară. Dealtfel, asemenea cure se pot face în tot timpul anului cu rezultate la fel de bune.

Convorbire consemnată de **Elena MANTU**

TG. JIU : „Cartierul tinereții"

Cu noile blocuri de locuințe date recent în folosință în zona lacului Debarcader a prins contur cel mai tînăr cartier din municipiul Tîrgu Jiu, a cărui construcție a început în urmă cu numai doi ani. Organizat într-o concepție modernă, el dispune în prezent de 800 de apartamente în blocuri cu parter și patru niveluri, cu un finisaj atrăgător, cu alei și străzi curate, mărginite de parculețe, arbuști și flori. Parterele blocurilor din artera centrală sînt prevăzute cu spații comerciale și unități prestatoare de servicii. Denumit „Cartierul tinereții", el numără aproape 5 000 de locuitori, în majoritate tinere familii de muncitori de pe platforma industrială de nord a municipiului Tg. Jiu. **(Dumitru Prună).**

● DIN INSTANȚĂ ÎN FAȚA OPINIEI PUBLICE ● DIN INSTANȚĂ ÎN FAȚA OPINIEI PUBLICE ●

La datorie

Am fi vrut ca apariția însemnării de față să coincidă cu Ziua miliției, fiind vorba în cuprinsul ei de un aspect din abnegația, adesea anonimă, a oamenilor în uniformă albastră. Procesul (dosarul Judecătoriei Buftea nr. 3 574/80) a cunoscut însă, pînă la rămînerea definitivă a sentinței sub toate aspectele, unele prelungiri. Acum putem reda faptele :

Într-o noapte din toamna trecută, cinci răufăcători — Ion C. zis Cîmpeanu, în vîrstă de 25 de ani, Stancu I, **fără ocupație,** în vîrstă de 41 de ani, Brincoveanu C., **neîncadrat** în muncă, în vîrstă de 25 de ani, Ion Daniel, **neîncadrat în muncă,** în vîrstă de 30 de ani și Neagu Gheorghe de 39 de ani — s-au hotărît să fure porci de la I.S.C.I.P. Periș. Înarmați cu bețe, furci și sape (amănunt care sugerează de la bun început virulența intențiilor lor), „dotați" cu lanterne puternice, au străbătut prin întuneric cîmpul ce desparte comuna Niculești de marea crescătorie și au efectuat o breșă în gardul întreprinderii. Pătrunzînd în incintă, au dat iama în grajdul cel mai apropiat. Acompaniați de un inevitabil fond sonor de guițături și grohăituri (paznicii și îngrijitorii unde or fi fost ?), infractorii au scos afară nu mai puțin de 16 scroafe gestante. Sămădăi de ocazie, au pornit cu această adevărată turmă înapoi, prin pustietatea cîmpului. Prin **aparenta** pustietate a cîmpului.

„Aparentă" — pentru că acolo, în întuneric, se aflau oamenii datoriei : tinerii subofițeri de miliție Ilie Perijoc și Constantin Bălălău. I-au somat să stea. Făptașii au rupt-o la fugă. Cu o mișcare dibace, unul dintre milițieni l-a blocat pe Ion Daniel. Acest amănunt a schimbat desfășurarea faptelor. Ceilalți 4 hoți și-au dat, ca să spunem așa, arama pe față. Au arătat pînă unde poate evolua îndrăzneala unor asemenea inși, care, în loc să muncească, trăiesc din sustrageri nocturne. Profitînd de superioritatea lor numerică, i-au înconjurat pe cei doi milițieni, țintind asupra lor fasciculele de lumină ale lanternelor. În atmosfera încordată care se crease, ocrotiți de întuneric, tîlharii au îmbinat violența cu promisiunile, ba amenințîndu-i, ba încercînd să-i mituiască pe oamenii legii. Ceea ce n-au reușit cu corupția, au încercat cu sapele și cu bitele. Serg. maj. Perijoc s-a ales grav rănit, cei cinci reușind, pentru moment, să dispară.

Epilogul este cel obișnuit în asemenea cazuri : pedepse ferme pentru vinovați, avutul obștesc reintregit. Satisfacție a dreptății, posibilă pentru că, undeva, în cîmpul cufundat în noapte, apărătorii ordinii se aflau la datorie, hotărîți să păzească, fără preget, legea și avuția tuturor.

Cocteil cu molan

La polul opus al virulenței, comparativ cu fapta celor 5 tîlhari de porci de la Periș, e aventura nuntașului Dechici Gheorghe. Colegii lui de muncă — era instalator la Combinatul de cauciuc de la Jilava — atestă că Dechici ar fi om de treabă dacă ar ști să numere paharele. Dar nu prea știe. Invitat la cununia unui amic, D. Gh. a început să petreacă pe la ora patru după-masă la nuntă și s-a trezit pe la unu noaptea... la miliție. „Am băut vodcă și vin de buturugă" — atît reușește el să-și amintească. În rest, rememorează martorii.

Pe la miezul nopții, văzînd Gheorghe D. de două ori mai multe stele pe cer decît au descoperit toți astronomii, se hotărîse să plece, în sfîrșit, acasă. Ajuns în stradă, și-a dat seama că e răcoare, iar răcoarea i-a adus aminte că ar avea și un pardesiu. Căutînd garderoba, a nimerit în cîteva băltoace. De-a curmezișul. Le-a pus în valoare cu tenacitate de infanterist. Ud și uns cu noroi din cap pînă-n picioare, a simțit că-l ia frigul și s-a grăbit să reintre în casă. S-a cam mirat că s-au și stins luminile, dar a crezut că e o glumă a gazdelor, care vor să se pitească de el. Intrigat la culme, a început să bubuie cu mîinile și picioarele în ușa încuiată, în fața ferestrelor stinse. Cum locatarii casei la care nimerise nu aveau deloc chef de glume nocturne — ei își sărbătoriseră nunta cu vreo șaizeci de ani înainte — au început să strige ca din gură de șarpe după ajutor. S-au alarmat toți vecinii și au început să caute „hoțul". Ia-l de unde nu-i ! Între timp a fost chemată și miliția. Dă-i și scotocește curțile cartierului ! Ceva nedefinit sugera că atacatorul e pe aproape.

Era, într-adevăr, foarte aproape. L-a trădat un sughiț. În timpul căutărilor se strecurase în holul casei la care nimerise din greșeală. Zgribulit și obosit de băutură, adormise într-un colț. Învelit nu cu pardesiul lui, ci cu alte trei. Cîte găsise și el pe acolo.

Își amintește candid doar atît : „Am băut vodcă și molan. În rest nu mai știu ce am făcut".

Altă candoare

Tot cu candoare s-a apărat și tinichigiul Sibiceanu Ion împotriva acuzației de tentativă de înșelăciune în paguba avutului obștesc. A avut un „succes" nesperat.

S. I. avea un libret C.E.C. cu soldul 1 000 de lei. S-a prezentat într-o zi la filiala sectorului 4 și a mai depus 2 000. Tare la aritmetică, operatoarea Conducescu Stana a adunat astfel : 1 000 + 2 000 = 12 000. A parafat și a înapoiat libretul. 24 de ore a contemplat Sibiceanu Ion neașteptata înregistrare. Ce să facă el în această situație ? O idee vagă despre existența fișelor de cont avea Cît de operativ s-or fi făcînd înregistrările ? s-a întrebat el. A hotărît să tatoneze terenul. Iată-l a doua zi, din nou la ghișeu, în fața altei operatoare. N-a întrebat direct dacă înregistrarea e valabilă, ci...

— ...Lămuriți-mă, vă rog, și pe mine ! Aș putea transforma această depunere în două librete cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme ?

Operatoarea a privit carnetul și i-a răspuns în principiu :

— Sigur că da. Întocmiți o foaie de restituire pentru 10 000 și două foi de depunere pentru cîte 5 000. Iar pe libretul actual, rămîneți cu un sold de 2 000 de lei.

Strașnică afacere. Sibiceanu a întocmit formele și le-a depus împreună cu libretul pentru efectuarea transferului. S-au completat datele de bază ale noilor carnete și s-a trecut la... verificarea fișei de cont.

Nu se mai știe exact : la următoarea discuție, de la ghișeu, figura operatoarei era albastră, iar a lui Sibiceanu stacojie sau invers.

— De ce-ați încercat această fraudă ?

— N-am încercat nici o fraudă ! Am vrut doar... să vă verific vigilența.

Din limitele acestei apărări, S. I. n-a mai ieșit : că el n-a voit, chipurile, să escrocheze, a dorit doar să testeze vigilența funcționarelor C.E.C.-ului ! Ei bine, a reușit mult mai mult : a testat nu numai funcționarele agenției, ci a avut ocazia să încerce și vigilența reprezentanților justiției. Pe toată filiera — de la primele cercetări pînă la recurs. Tuturor le-a înfățișat aceeași gogoașă, dar nimeni n-a luat-o de bună.

Din caietul grefierului

„Cînd m-am întors acasă de la spital, am găsit sustrasă din cameră o damigeană cu lichid de 6 kg, vișinată fără boabe. M-a costat 500 lei spirtul, pregătit pentru alte probleme, dar ei l-au băut ca aldămaș în speranța că eu nu mai trăiesc".

(Dintr-un memoriu depus la dosarul Judecătoriei sectorului 6 nr. 9 496/80).

— Instanța de fond a reținut o situație de fapt cu totul greșită, bazîndu-se pe declarații contradictorii ale martorilor. Aceștia susțin ceea ce nici partea vătămată nu a reclamat prin plîngerea sa : că a fost nu lovită, ci trasă de păr ! În consecință, solicităm achitarea în temeiul art. 10 lit. a cod procedură penală.

(Din considerentele susținerii recursului în dosarul 3 456/80 al Tribunalului municipiului București).

Sergiu ANDON

Plenara Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară

Simbătă a avut loc în Capitală plenara Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, care a dezbătut sarcinile ce revin consiliului din prevederile Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în perioada 1981—1985 și ale Planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare în actualul cincinal, adoptate la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale.

Lucrările plenarei au fost deschise de tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară.

La începutul ședinței s-a păstrat un moment de reculegere în memoria lui Bányai Ladislau, membru al Biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, decedat în perioada care a trecut de la precedenta plenară.

În cadrul plenarei au luat cuvîntul tovarășii: Veres Zoltán — muncitor lăcătuș, Laminorul 650, Combinatul siderurgic Hunedoara — județul Hunedoara, Péter Ilona — maistru la Combinatul „Clujeana" Cluj-Napoca — județul Cluj, vicepreședinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din România, Kocsik József — instructor al consiliului județean pentru cultură și educație socialistă, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din județul Arad, Mihály József — inginer, director S.M.A. Dumbrăvioara — județul Mureș, Bartok Anna — maistru la Întreprinderea textilă „Oltul" Sfîntu Gheorghe — județul Covasna, membră a Biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din România, Kálmán István — mecanic de locomotivă la Depoul Sibiu — județul Sibiu, Bálint Denes — președintele Uniunii județene a Cooperativelor Agricole de Producție, membru al Biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din România, Horváth Madarász Erzsebet — secretar al Comitetului județean Bihor al U.T.C., Iuliu Furo — secretar de stat la Ministerul Educației și Învățămîntului, Gergely János — director al Teatrului de Nord din Satu Mare, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din județul Satu Mare, Hajdu Gyozo — scriitor, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din județul Mureș, Vajda Sándor — conferențiar universitar la Institutul politehnic Brașov, Portik Adalbert — inspector la Inspectoratul școlar județean, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din județul Bistrița-Năsăud.

În informarea prezentată, cît și în cadrul dezbaterilor s-au reliefat cu multă satisfacție și mindrie înfăptuirile remarcabile obținute în cincinalul precedent de oamenii muncii din patria noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — sub conducerea Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, realizări care au îmbogățit în mod substanțial zestrea și puterea economică a României socialiste, au sporit bunăstarea tuturor locuitorilor ei.

Vorbitorii, analizînd în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată de Consiliul oamenilor muncii de naționalitate maghiară în cincinalul trecut, au relevat, totodată, o serie de neîmpliniri și neajunsuri, angajîndu-se ca, în noua etapă de dezvoltare a patriei, să intensifice activitatea de mobilizare a oamenilor muncii maghiari pentru înfăptuirea exemplară a programelor de dezvoltare a patriei noastre socialiste.

Cei care au luat cuvîntul au dat o înaltă apreciere expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu prezentate la Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii, care constituie un program de mare însemnătate în vederea îmbunătățirii în continuare a planificării și conducerii tuturor domeniilor de activitate, prin accentuarea autoconducerii și autogestiunii, prin lărgirea și adîncirea continuă a democrației socialiste.

În cadrul dezbaterii prevederilor planului noului cincinal, odată cu evidențierea noilor ritmuri ale dezvoltării economice și a măsurilor complexe pentru realizarea unui salt calitativ în toate domeniile, s-a remarcat importanța deosebită care se acordă în continuare dezvoltării teritoriale a forțelor de producție.

Participanții la discuții, muncitori, țărani, ingineri, intelectuali, oameni de știință, s-au angajat ca la locul lor de activitate, împreună cu colectivele de muncă, să acționeze pentru o calitate superioară în toate ramurile economice, pentru realizarea de produse la înalți parametri tehnico-economici, pentru creșterea permanentă a productivității muncii, pentru reducerea cheltuielilor de fabricație și valorificarea cu randament maxim a resurselor materiale, fiind convinși că întreaga dezvoltare economică în cincinalul 1981—1985 trebuie așezată pe cerințele unei eficiențe cît mai ridicate.

Vorbitorii au relevat, totodată, că prevederile Planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare pe perioada 1981—1985 au în vedere posibilitățile de care dispune agricultura noastră socialistă, precum și necesitățile creșterii neîncetate a nivelului de trai al poporului, subliniind, în acest context, sarcinile deosebite care revin tuturor lucrătorilor ogoarelor pentru trecerea și în acest sector al economiei naționale la o nouă calitate și eficiență.

Cu multă satisfacție a fost evidențiată preocuparea conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru creșterea în continuare și pe parcursul noului cincinal a nivelului de trai material și cultural al tuturor oamenilor muncii.

În dezbateri, membrii consiliului au exprimat satisfacția deplină a oamenilor muncii de naționalitate maghiară pentru asigurarea unor posibilități egale fiecărui cetățean, fără deosebire de naționalitate, de afirmare și manifestare plenară a personalității sale, de implinire a celor mai înalte aspirații, pentru noile măsuri privind dezvoltarea democrației, care reflectă preocuparea partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru aplicarea consecventă și neabătută, în spiritul socialismului științific, a politicii juste, naționale, a partidului și statului nostru.

S-au relevat, totodată, sarcinile privind desfășurarea unei largi activități politico-educative și cultural-artistice, care să cultive înaltele idealuri revoluționare, de patriotism socialist, înalta conștiință și responsabilitate pentru transpunerea în viață a politicii interne și internaționale ale Partidului Comunist Român.

La ședința plenară a luat cuvîntul tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

În încheierea lucrărilor, într-o atmosferă de puternică însuflețire, participanții la plenară au adresat o telegramă **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se arată, printre altele: **Tot ce s-a spus în plenara noastră a fost o expresie a puternicului ecou trezit în conștiința întregului popor, a oamenilor muncii de naționalitate maghiară de expunerea dumneavoastră prezentată la Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii. Unanimitatea cu care membrii consiliului și-au însușit prevederile planului cincinal ilustrează adeziunea deplină a tuturor cetățenilor de naționalitate maghiară la opțiunile și deciziile adoptate de partidul și statul nostru.**

Membrii consiliului au dat o înaltă apreciere politicii partidului de amplasare rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării, de dezvoltare echilibrată a tuturor zonelor și localităților, fapt ce a dus la creșterea avuției naționale, la succese tot mai importante în asigurarea deplinei egalități între toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate.

Cu multă satisfacție am primit noile măsuri adoptate în vederea dezvoltării democrației noastre socialiste, pentru lărgirea posibilităților de participare directă a tuturor oamenilor muncii la elaborarea politicii generale, la conducerea societății. În acest amplu sistem al democrației socialiste, fiecare cetățean, fără deosebire de naționalitate și în deplină egalitate, are posibilități nelimitate de afirmare, de manifestare plenară, de implinire a celor mai înalte aspirații.

Folosim acest prilej pentru a exprima adeziunea oamenilor muncii de naționalitate maghiară la politica externă a partidului și statului nostru. Salutăm cu deplină aprobare Apelul pentru pace adresat de Congresul consiliilor oamenilor muncii tuturor popoarelor, Apelul adresat parlamentelor țărilor semnatare ale Actului final al Conferinței de la Helsinki, acte politice care subliniază, din nou, consecvența cu care România militează pentru pace, securitate, înțelegere și colaborare cu toate țările lumii.

Consiliul oamenilor muncii de naționalitate maghiară vă asigură, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii muncii de naționalitate maghiară, cot la cot, în unitate și frăție cu întregul popor, vor munci cu rivnă și dăruire pentru înfăptuirea exemplară a tuturor sarcinilor ce le revin din planul actualului cincinal, că vor fi în primele rînduri ale luptei pentru calitate, productivitate, eficiență, pentru promovarea rapidă a cuceririlor științei și tehnicii, pentru recolte tot mai bogate.

Întoarcerea de la Sofia a delegației Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ilie Verdeț, prim-ministru al guvernului

Delegația Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului, care a participat la lucrările celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, desfășurată la Sofia, s-a întors în țară simbătă seara.

Din delegație au făcut parte tovarășii Nicolae Constantin, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, reprezentantul permanent al României în C.A.E.R., Petru Enache, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Emilian Dobrescu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Ion Ursu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Dumitru Bejan, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Gheorghe Dolgu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Stan Măgureanu, secretar al Consiliului de Miniștri, Ștefan Stancu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, Vasile Șandru, director în Ministerul Afacerilor Externe, Grigore Bărgăoanu, locțiitorul reprezentantului permanent al României în C.A.E.R., consilieri și experți.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășii Gheorghe Oprea, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, Neculai Agachi, ministrul industriei metalurgice, de alte persoane oficiale.

Au fost prezenți Anghel Zaprianov, ministru consilier al Ambasadei R.P. Bulgaria la București, alți membri ai ambasadei.

★

La plecarea din Sofia, delegația română a fost salutată de tovarășii Grișa Filipov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, Andrei Lukanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentantul permanent al Bulgariei în C.A.E.R., Dimităr Stanișev, secretar al C.C. al P.C. Bulgar, Kiril Zarev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Vasil Tanov, ministrul transporturilor, Hristo Hristov, ministrul comerțului exterior, Marii Ivanov, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Rasco Draganov, locțiitorul reprezentantului permanent al Bulgariei în C.A.E.R., precum și de Nikolai Faddeev, secretar al C.A.E.R.

Erau prezenți, de asemenea, Petre Duminică, ambasadorul țării noastre la Sofia, și membri ai ambasadei.

tv

PROGRAMUL 1

9,00 Tot înainte !
9,35 Film serial pentru copii : „Pasărea albastră". Premieră TV. Episodul 1
10,00 Viața satului
11,45 Bucuriile muzicii
12,30 De strajă patriei
13,05 Album duminical
15,20 Venezuela — Imagini contemporane
15,45 Sah
16,00 Telesport
17,50 Din creația cinematografică românească. „Pădurea pierdută". Producție a studioului cinematografic București. Partea I
18,40 Micul ecran pentru cei mici
19,00 Telejurnal
19,25 „Cîntarea României".
20,50 Film artistic : „Romulus și Remus". Producție a studiourilor italiene. Premieră TV
22,30 Telejurnal ● Sport

PROGRAMUL 2

11,00 Teleșcoală. Ora elevului de la seral
13,00 Analele stagiunii muzicale 1980—1981
14,00 Film documentar, producție a Studioului „Alex. Sahia". Luchian
14,25 Desene animate
14,50 Teatru TV : „Jocul de-a vacanța" de Mihail Sebastian
17,00 Serata muzicală TV.
19,00 Telejurnal
19,25 Telerama
19,55 Serata muzicală TV (continuare)
21,00 Documentar artistic. Teatrul Mansundai. Producție a studiourilor din R.P.D. Coreeană
21,30 Muzică de jaz
22,30 Telejurnal ● Sport

LUNI, 6 IULIE 1981

PROGRAMUL 1

16,00 Emisiune în limba maghiară
18,30 1001 de seri
19,00 Telejurnal
19,25 Actualitatea economică
19,40 Documentar științific
20,35 Roman foileton : Puterea voinței. Premieră pe țară. Coproducție franco-elvețiană. Ecranizare inspirată după un roman de A. J. Cronin. Episodul 1
21,30 Cadran mondial
21,50 Pagini simfonice de mare popularitate
22,10 Telejurnal

PROGRAMUL 2

16,00 „Cîntarea României".
16,25 Rețița la temperatura sentimentelor
17,00 Triouri de Dumitru Bughici și Dmitri Șostakovici
17,20 Film artistic : „Romulus și Remus" (reluare)
19,00 Telejurnal
19,25 Mozaic (selecțiuni)
20,50 Cîntăreții noștri — Ludovic Spiess
21,30 Ora tineretului (reluare)
22,10 Telejurnal

Cronica zilei

Cu prilejul Zilei independenței Statelor Unite ale Americii, ambasadorul acestei țări la București, Rudolph Aggrey, a rostit, simbătă, o cuvîntare la posturile noastre de radioteleviziune.

★

La București s-au încheiat, simbătă, lucrările celui de-al VI-lea Congres național de fiziologie.

Comunicările și rapoartele prezentate în cadrul reuniunii au vizat teme de mare importanță și actualitate privind menținerea stării de sănătate a populației, creșterea capacității de muncă a omului, prelungirea duratei active a vieții. (Agerpres)

Încheierea Conferinței naționale a scriitorilor

La București s-au încheiat, simbătă, lucrările Conferinței naționale a scriitorilor.

În cadrul ultimei ședințe a fost ales noul Consiliu al Uniunii scriitorilor din Republica Socialistă România, format din 95 de membri. (Agerpres)

Prezentarea de condoleanțe la Ambasada Iranului

La Ambasada Republicii Islamice Iran din București a avut loc, simbătă la amiază, prezentarea de condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a celor peste 70 de persoane, între care ajatolahul Mohammed Beheshti, membru al Consiliului prezidențial, președintele Curții Supreme, și mai mulți membri ai guvernului și ai Majlisului (parlamentul iranian), victime ale atentatului terorist de la Teheran din ziua de 28 iunie 1981.

Din partea Consiliului de Stat și a guvernului au transmis condoleanțe tovarășii Ion Ioniță, viceprim-ministru al guvernului, Silviu Curticeanu, secretar prezidențial și al Consiliului de Stat, Constantin Oancea, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Cei prezenți au semnat în cartea de condoleanțe a ambasadei. (Agerpres)

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Ce ne-au spus finalele „Daciadei" la gimnastică

În cadrul finalelor „Daciadei" programate în aceste săptămîni la București pentru mai multe sporturi de performanță, iubitorii gimnasticii care au luat drumul Palatului sporturilor și culturii au avut privilegiul de a asista la spectacole de înaltă ținută artistică și acrobatică, dintre acelea de care pînă acum noi vizionaseram numai la televizor, nu și pe „viu". În rubrica noastră cotidiană rezervată știrilor sportive am anunțat la timpul potrivit numele celor ce-au intrat în posesia celor șase titluri de campioană a „Daciadei" (la fete) și a celor opt titluri de campion (la băieți), precum și a celor 28 de medalii acordate pentru locurile doi și trei. Astăzi nu repetăm aceste rezultate și clasamente, ci încercăm să descifrăm și să comentăm ceea ce ne-au „spus" recentele finale despre potențialul actual al gimnasticii românești, despre pregătirea și șansele gimnastelor și gimnaștilor de frunte din țara noastră în perspectiva viitoarelor confruntări internaționale.

În gimnastica feminină, în care vîrsta marilor performanțe a coborît văzind cu ochii după apariția fenomenului Comăneci, dispunem actualmente de un detașament de fetițe cu fundițe care și-au însușit deja elementele dificile de bază și se încumetă să facă salturi spre celebritate. Lidera lor incontestabilă și de cea mai mare perspectivă este Cristina Grigoraș, care la numai 15 ani imparte cu Nadia Comăneci, la egalitate de puncte, titlurile „Daciadei" la individual compus și sol, cucerește singură titlul la paralele și, împreună cu colegele sale de club, titlul pe echipe, exercițiile sale — excelente la toate aparatele — fiind apreciate de trei ori cu nota 10 (paralele, bîrnă și sol). O urmează, încercînd să țină pasul cu ea, Ecaterina Szabo, Mihaela Stănuleț, Lavinia Agache, Dorina Ungurean, Aura Anghel, Mariana Silișteanu, Angela Bratu, Gabriela Vlădău, Luminița Baicea, Daniela Pînzaru, Simona Păuca, Livia Dascălu și alte mici gimnaste talentate și inimoase. Ele sînt exponente ale pepinierelor de gimnastică de la C.S.S. Onești, de la Deva, Sibiu, Arad, Bacău și Constanța, de la cluburile Triumf și Dinamo din București. Sînt elemente de valoare depistate, șlefuite și pregătite cu îndelung efort (rămas deseori anonim) de către o seamă de antrenori pricepuți și pasionați. Existența și ascensiunea continuă a acestei foarte tinere generații ne dau confirmarea că izvorul de talente al școlii românești de gimnastică este nesecat, ne dau speranța unor noi succese răsunătoare în arenele internaționale. De aceea am început comentariul de față cu gimnastele cele mai mici, care reprezintă nădejdile noastre cele mai mari !

Din generația marilor noastre consacrate, bucurii mai mari și încredere mai mare ne-a dat Nadia Comăneci. Întrată în concurs doar la exercițiile liber alese pentru clasamentele individuale (la cele impuse, după care s-a întocmit ierarhia pe echipe, nu a participat), ea a pășit cu „stingul" la primele două aparate : a avut execuții nesigure la sărituri ; a ratat la paralele, căzînd în timpul executării deosebit de dificilului, dar spectaculosului element ce-i poartă numele. Publicul a înțeles momentul greu prin care trecea admirabila și inegalabila noastră Nadia și a încurajat-o ; antrenorii ei de la București, Gheorghe Gorgoi și Anca Grigoraș, au îmbărbătat-o și au povățuit-o de bine. Din acest moment, Nadia avea să redevină Nadia, și să aibă numai evoluții de 10 pînă la sfîrșitul competiției. Șase note de 10 la rînd : la bîrnă și sol, în acea primă seară a reapariției ei în concursuri oficiale ; în seara următoare, din nou la bîrnă și sol, dar și la sărituri, și la paralele (unde, sfătuită și de profesorul Nicolae Vieru, a reușit și „elementul Comăneci", în delirul sălii). Am înțeles că Nadia este capabilă să-și adjudece peste cîteva săptămîni și singurul titlu ce-i lipsește din strălucitul ei palmares (cel de campioană mondială universitară), și am mai înțeles că în răstimpul ce a rămas pînă la Universiada de la București ea trebuie ajutată să se integreze mai rapid în atmosfera de concurs și să capete mai multă siguranță în execuția „elementului Comăneci" la paralele (ori să-l inlocuiască).

Celelalte colege de lot național ale Nadiei Comăneci, care se pregătesc la Deva cu antrenorii Atanasia Albu și Octavian Belu, au avut și ele evoluții frumoase, cu elemente noi și cu un grad sporit de dificultate. Mai multe — Cristina Grigoraș și, imediat după ea, Rodica Dunca ; mai puține — restul. În general însă, acestea nu sînt puse la punct cu exercițiile impuse de către Federația internațională, iar la exercițiile liber alese cad prea deseori (dealtfel, Cristina Grigoraș a fost singura gimnastă care n-a căzut de pe nici un aparat la finalele „Daciadei"). Pentru Emilia Eberle și Dumitrița Turner (care ni s-au părut în declin evident față de anii anteriori), ca și pentru Marilena Vlădărău — care, probabil, ne vor reprezenta împreună cu Nadia și Rodica Dunca la Universiadă — imperativul remedierii acestor lipsuri este cît se poate de urgent. Iar pentru întregul lot de la Deva, ideea perfecționării trebuie să orienteze și să stimuleze pregătirile în vederea campionatelor mondiale de la Moscova, programate la toamnă.

În gimnastica masculină, în care marile performanțe nu sînt accesibile decît la vîrsta forței fizice maxime, în lipsa multiplului campion Dan Grecu — care a trecut pe banca antrenorilor — ne-a interesat în mod special cum se prezintă gimnaștii selecționați pentru Universiadă. Dinamovistul Kurt Szilier a confirmat că a rămas cel mai bun (a cîștigat titlul la individual compus și la cal cu minere); l-au secundat cu succes cînd colegul său de club Romulus Bucuroiu (locul I la inele, III la individual compus și la cal cu minere), cînd excelenții tineri Dan Odorhean de la Liceul nr. 2 București (două locuri I : la sol și sărituri) și Emilian Nicula de la clubul Triumf București (locul I la bară, locul II la paralele). Din rîndul posibililor „universitari" — la care se adaugă și stelistul Octavian Ionașiu — o bună formă sportivă a arătat și Aurelian Georgescu de la Steaua (locul I la paralele și II la individual compus). Se observă însă că băieții, care, știut este, prea mult nu înseamnă pe plan mondial, aparțin îndeosebi Capitalei (au adus cîtiva concurenți doar Sibiul și Reșița). Izvoarele de talente sînt, în gimnastica noastră masculină, incomparabil mai puține și mai sărace decît la fete. Ceea ce înseamnă că la băieți se mușcește mai puțin și cu rezultate modeste.

Aceasta este situația în gimnastica noastră la ora de față. Tehnicienii, federația de specialitate și — în primul rînd gimnastele și gimnaștii de frunte — au capacitatea și datoria să lucreze în continuare cu mai multă intensitate, pentru a perfecționa pînă la automatizare elementele tehnice evidențiate în finalele „Daciadei" și a inlătura definitiv ezitările, nesiguranța, erorile. Este posibil !

Gheorghe MITROI

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● În ziua a doua a Regatei internaționale Snagov la caiac-canoe, sportivii români au cîștigat 5 din cele 7 probe disputate pe distanța de 500 m. La canoe dublu, campionii olimpici Ivan Patzaichin și Toma Simionov au terminat învingători, fiind cronometrați în 1'42"7/10. Proba de caiac simplu a revenit lui Ion Birlădeanu, care a trecut primul linia de sosire, în echipaj cu Nicușor Eșeanu, și la caiac dublu. Cuplul Agafia Buhaev, Maria Ștefan a obținut victoria în proba feminină de caiac dublu, a cincea victorie românească a ultimei zile fiind inregistrată în proba de caiac-4, prin echipajul alcătuit din Gheorghe Niță, Vasile Diba, Ion Geantă și Petrică Dimofte. Succesele oaspeților au fost obținute de sportivi din R.D. Germană : Alexander Schuck, la canoe simplu, și Marina Schleckt, la caiac simplu fete.

● Floretistul român Petru Kuki s-a calificat în finala probei individuale din cadrul Campionatului mondial de scrimă de la Clermont-Ferrand, după ce l-a invins în turul 2 al eliminărilor directe cu 10—4 pe francezul Philippe Bonnin, iar în turul 3 l-a intrecut cu 10—8 pe italianul Mauro Numa.

● Finala probei de simplu bărbați a turneului internațional de tenis de la Wimbledon s-a încheiat cu succesul jucătorului american John McEnroe, care l-a intrecut în 4 seturi, cu 4—6, 7—6, 7—6, 6—4, după 3 ore și 25 de minute de joc, pe campionul suedez Björn Borg.

Calitatea vieții și universul informațiilor

(Urmare din pag. I)

parte, să găsim noi căi de acces spre fundamentele materiei pentru a crea resursele necesare în vederea menținerii celui mai inalt strat al lumii materiale, societatea umană, dar va trebui, pe de altă parte, să gîndim și să justificăm rațiunea civilizației pe care societatea o poate dezvolta.

Datorită microelectronicii și informaticii se produce legătura intimă dintre știință și civilizație. Nucleul atomic poate fi explodat, ingineria genetică poate crea organisme devastatoare, informația poate controla și indrepta aceste mari cuceriri ale științei numai spre binele omului. Stăpînirea propriilor sale creații pe cale informațională trebuie să se facă în numele civilizației care implică umanismul, o concepție etică asupra lumii, o viziune estetică și un echilibru creator în raport cu natura și materia. Creierele microelectronice, microprocesoarele, nodurile de inteligență artificială, legăturile informatice dintre acestea, relațiile lor cu mintea umană concretizează, aproape materializează societatea, dar acest lucru trebuie făcut pentru ca omul să-și regăsească sensul deplin al vieții. Accentul pus pe calitatea vieții reprezintă un mare pas inainte în concepția omului despre societate, în raport cu sine. Iar aceasta depinde în mare măsură de revoluția tehnologică din domeniul forțelor de producție, de microelectronică și informatică producătoare a unui salt de tipul revoluției industriale. Pe de o parte se va instaura ordinea necesară în activitatea industrială și economică, pe de altă parte, productivitatea sporită va acorda omului libertatea necesară varietății vieții. Vom atinge astfel treapta de evoluție socială în care omul se va putea educa în spiritul civilizației autentice, bogăția de sensuri a vieții va determina marele sens al vieții umane. Nu este ușor, dar tehnologia modernă a microelectronicii și informaticii poate răspunde atît sfidării industriale și economice, precum și aspirațiilor civilizației.

Carnet COTIDIAN

Relatări ale reporterilor și corespondenților „Scînteii"

● Folosind din plin timpul de lucru, utilajele și mijloacele de transport, cel mai tînăr colectiv de muncă din **Valea Jiului**, care a declanșat acțiunea „Huilă — Cîmpu lui Neag", raportează realizarea, peste prevederile planului, a 15 000 tone huilă. Un început de bun augur, care-i onorează pe harnicii brigadieri.

● La Intreprinderea mecanică de piese de schimb din **Oradea** a fost creat și omologat prototipul unei rulote cu patru locuri pentru autoturismul Dacia-1 300. O rulotă modernă, funcțională și confortabilă, care merge... ca pe roate.

● De la începutul anului și pînă în prezent, în orașul **Dorohoi** au fost puse la dispoziția noului colectiv muncitoresc al Intreprinderii de mașini-unelte grele pentru deformare plastică un număr de 100 de apartamente. Pînă la sfîrșitul anului se vor da în folosință încă 400 de apartamente și peste 300 locuri în cămine de nefamiliști.

● Peste valea care străbate satul Chețiu, județul **Bistrița-Năsăud**, a existat cîndva un pod trainic. Acum a ajuns o paragină. Pentru a ajunge la culturile prăjitoare, aflate la o zvîrlitură de băț pe celălalt mal, utilajele agricole trebuie să fie plimbate 7 kilometri. Intîrzieri de la lucru, consum în plus de carburanți. Și totul din lipsa spiritului gospodăresc. Să-l fi luat oare apa ?

● Prin recondiționarea unor piese și subansamble, colectivul de la Intreprinderea de reparații tractoare și motoare grele din **Poiana Cîmpina** a economisit în acest an, pînă acum, 5 400 tone metal. Economie importantă, care obligă să nu fii zgircit cu laudele ce se cuvin.

● La Intreprinderea mecanică pentru agricultură și industrie alimentară **Balș** a fost concepută și realizată o instalație pentru irigat prin aspersiune, destinată culturilor inalte — floarea-soarelui și porumb. Cu o astfel de instalație, care poate fi mutată de la un loc la altul de un singur om, se pot iriga două hectare de teren, ceea ce inseamnă de patru ori mai mult față de instalațiile similare produse pînă acum.

● In orașul **Măcin** s-au făcut unele reparații la rețeaua de canalizare. După terminarea lucrărilor, gropile n-au mai fost astupate. Pe mijlocul unei străzi există un șanț în lungime de zeci de metri. Cum nu se află nici măcar un indicator de avertizare, e vai și amar de bietele mașini...

● Invățătorul pensionar Constantin Zaharescu din comuna Horodniceni, județul **Suceava**, este un pasionat apicultor, ingrijind 50 de familii de albine. Tot el a inființat în cadrul școlii din Prădățel un cerc al micilor apicultori, care învață să fie harnici ca albinele și să aibă grijă de ele ca la carte.

● Pentru a veni în sprijinul celor care doresc să-și cumpere mobilă, Intreprinderea comercială locală „Mobila" din **București** a inființat un dispecerat (telefon 14 14 14), de la care se pot primi informații privind sortimentele de mobilă existente în diferite magazine și adresele acestora.

cinema

● **Alo, aterizează străbunica ! :** SCALA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, CAPITOL — 9; 11; 13,15; 15,30; 18; 20, la grădină — 21, FAVORIT — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

● **Duelul :** FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, la grădină — 21,15, GRĂDINA BUZEȘTI — 21.

● **Imi sare țandăra :** STUDIO — 10; 12; 14; 16; 18; 20, GRĂDINA GLORIA — 21.

● **Fiul munților :** DACIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, LIRA — 15,30; 17,45; 20.

● **Punga cu libelule :** FERENTARI — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Detașamentul „Concordia" :** VITORUL — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Probleme personale :** MUNCA — 16; 18; 20.

● **Jocuri serioase :** CENTRAL — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18; 20.

● **Cosmonautul :** TIMPURI NOI — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18; 20.

● **Aventuri în Marea Nordului :** PATRIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, BUCUREȘTI — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18; 20,30.

● **Ali Baba și cei 40 de hoți :** VICTORIA — 9; 12,15; 15,30; 19, POPULAR — 15; 18,30.

● **Primăvară pentru o oră :** DOINA — 9,15; 11; 12,45; 14,30.

● **Cenusa :** DOINA — 16; 19.

● **Signum laudis :** BUZEȘTI — 15; 17; 19.

● **Un iepure pentru avocat :** DRUMUL SĂRII — 16; 18; 20.

● **Stele de dimineață :** COTROCENI — 15; 17,30; 20.

● **Patrula cosmică în acțiune :** COSMOS — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Socrul :** PROGRESUL — 16; 18; 20.

● **Tunurile din Navarone :** EXCELSIOR — 9; 12; 16; 19.

● **Serpico :** FLOREASCA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19, FLAMURA — 9; 11,30; 14,15; 17; 19,45.

● **Clinele electronic :** GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, la grădină — 21,15.

● **Campionul :** EFORIE — 8,45; 11,30; 14,15; 17; 19,45, MIORIȚA — 9; 12; 16; 19, la grădină — 21, FLACĂRA — 14,15; 17; 19,45, la grădină — 21,15.

● **Secretul casetofonului :** GIULEȘTI — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.

● **Superman :** PACEA — 11; 15,30; 18,30.

● **Articolul 420 :** MELODIA — 9; 12; 16; 19, CULTURAL — 9; 12; 16; 19.

● **Idilă cu „miss Brazilia" :** VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, ARTA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, la grădină — 21.

● **Shabana :** AURORA — 9; 12; 16; 19, la grădină — 21, TOMIS — 9; 12,30; 16; 19,30.

● **Cactus Jack :** GRĂDINA FESTIVAL — 21,15.

● **Jandarmul și extraterestrii :** GRĂDINA LIRA — 21, GRĂDINA CULTURAL — 21.

teatre

● Filarmonica „George Enescu" : **Concert Johann Strauss** (valsuri, polci, mazurci), dirijor Kurt Woss (Austria) — 19,30.

● Ansamblul artistic „Rapsodia română" : **La fîntîna dorului** — 18,30.

● Teatrul de comedie : **Concurs de frumusețe** (la Arenele Romane) — 20.

● Teatrul „Ion Creangă" : **Un tînăr printre alții** (la Teatrul de vară Herăstrău) — 20.

● Teatrul Mic : **Balada cotidiană** — 19,30, **Cîntecul iubirii** (la rotonda scriitorilor din Cișmigiu) — 21.

● Teatrul Foarte Mic : **Mirlicia** — 20.

● Teatrul evreiesc de stat : **Hasie orfana** — 18,30

● Teatrul „Țăndărică" : **Tindală... cloșcă** (la Școala generală nr. 155, Drumul Taberei) — 20.

DE PRETUTINDENI

● **„CASA VIITORULUI".** O firmă americană a proiectat și construit „Casa viitorului", care utilizează energia solară pentru incălzire și apă caldă. Cei 32 de colectori de cupru sînt executați din plăcuțe și tubulețe acoperite cu un strat fin de sticlă, cu conținut scăzut de fier. Suprafața lor neagră absoarbe căldura razelor solare. Sticla geamurilor, cu o grosime de 2,5 milimetri, are proprietăți termoizolatoare ; aceste geamuri sînt la rîndul lor duble și triple. Bateriile solare, sursa de bază pentru energia electrică, sînt completate cu acumulatori clasici de plumb. În plus, mai există și două pompe de căldură. Casa este prevăzută cu mașini electronice de calcul de folosință individuală legate de un minicomputer central. Ele dirijează sistemele solare de incălzire, urmăresc starea ferestrelor și ușilor s.a.

● **UN NOU MIJLOC DE PROPULSARE A NAVELOR.** Un inginer britanic a formulat un răspuns inedit la problemele ridicate de criza de energie. Și anume, utilizarea zmeielor, cu care îndeobște se joacă copiii, pentru propulsarea navelor. Ideea este simplă. Zmeie, de dimensiuni mari, fabricate din folii duble de plastic, sînt umplute cu heliu și prevăzute cu un microprocesor, care transmite matelotului de cart toate informațiile necesare în ce privește condițiile atmosferice. Matelotul orientează zmeiele acționînd un buton, care schimbă distribuirea gazului în interiorul acestora. Primele experiențe s-au dovedit integral satisfăcătoare : contrar pînzelor clasice care accentuează tangajul navelor, zmeiele asigură o mai mare stabilitate a acestora. De pe acum nave de 10 tone folosesc acest sistem și specialiștii afirmă că în următorul deceniu vor putea funcționa pe baza aceluiași principiu și nave pînă la 10 000 de tone.

● **GIGANTICA „SOLNIȚĂ" DE PE VALEA URALULUI.** În valea fluviului Ural, pe teritoriul Kazahstanului, geologii sovietici au descoperit, prospectat și dat în exploatare industrială un uriaș zăcămînt de sare. Sarea pe care o conține zăcămîntul s-a dovedit a fi cea mai pură, care poate fi exploatată fără nici o altă prelucrare. S-a stabilit că numai stratul superior de zece metri conține peste 600 milioane tone sare de bucătărie. Grosimea totală a stratului atinge 60 metri. Uriașa salină din valea Uralului va inlocui zăcămîntul din lacul Baskunceak, ale cărui rezerve au fost aproape epuizate.

● **CONCLUZII PE MARGINEA EXPERIMENTULUI „MONEX".** La New Delhi s-a desfășurat un mare simpozion la care au participat meteorologi și oceanografi din numeroase țări ale lumii. În acest cadru au fost prezentate și supuse dezbaterii primele concluzii ale experimentului științific internațional „Monex", inceput în 1979 sub egida Organizației meteorologice mondiale. Rezultatele obținute permit stabilirea cu mai mare precizie a momentului debutului sezonului umed, repartiția precipitațiilor, ca și alte date de extremă importanță pentru agricultura regiunilor situate în aceste zone climatice. Datele privind așa-numitul muson de nord, care se abate între decembrie și februarie asupra Indoneziei, Malayeziei și Singaporelui, sînt colectate la un centru din Kuala Lumpur ; cele referitoare la musonul de vară, care aduce pînă în august ploi în zona Indiei și a statelor invecinate, sînt centralizate la New Delhi.

● **ÎMPOTRIVA POLU

SOFIA

Încheierea lucrărilor celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

SOFIA 4 (Agerpres). — Simbătă s-au încheiat, la Sofia, lucrările celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, la care au participat delegații din țările membre ale C.A.E.R., precum și o delegație din R.S.F. Iugoslavia.

În calitate de observatori au luat parte delegații din Afganistan, Angola, Etiopia, Laos, Mozambic și R.D.P. Yemen.

Delegația Republicii Socialiste România la sesiune a fost condusă de tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului.

La încheierea lucrărilor au fost adoptate documente în problemele ce s-au aflat pe ordinea de zi.

Conducătorii delegațiilor țărilor membre ale C.A.E.R. au semnat protocolul celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii C.A.E.R.

Conducătorul delegației române, tovarășul Ilie Verdeț, a semnat „Convenția privind colaborarea multilaterală în domeniul creării bazei unice de produse unificate ale tehnicii electronice, a utilajelor tehnologice speciale, materialelor semiconductoare și materialelor speciale pentru fabricarea acestora".

Tovarășul Dumitru Bejan, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, a semnat „Convenția privind colaborarea multilaterală în domeniul creării și introducerii în fabricație a sistemului unificat de mijloace ale tehnicii de comutație" și „Convenția privind colaborarea multilaterală în domeniul creării și introducerii în fabricație a sistemului unificat de mijloace pentru transmiterea numerică a informației".

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul György Lazar, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, preluînd prezidarea celei de-a XXXVI-a ședințe a sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, care se va desfășura anul viitor la Budapesta.

★

Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Populare Bulgaria au oferit, simbătă, o recepție în cinstea delegațiilor participante la lucrările celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii C.A.E.R.

Întîlniri ale membrilor delegației române

SOFIA 4 (Agerpres). — Membrii delegației Republicii Socialiste România au avut, în zilele celei de-a XXXV-a ședințe a sesiunii C.A.E.R., întîlniri de lucru cu omologi din țările membre ale C.A.E.R.

În cadrul acestor întîlniri, desfășurate într-o atmosferă prietenească, au fost examinate probleme ale dezvoltării colaborării și cooperării în diferite domenii, lărgirea schimburilor comerciale, au fost analizate posibilitățile de extindere, în actualul cincinal, a relațiilor economice bilaterale.

Ședință festivă la Belgrad cu prilejul „Zilei combatantului"

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL LAZAR MOISOV

BELGRAD 4 (Agerpres). — La Belgrad a avut loc o ședință festivă a organizațiilor social-politice și organelor de stat, cu prilejul „Zilei combatantului" — 4 iulie, care marchează împlinirea a 40 de ani de la răscoala și revoluția socialistă a popoarelor și naționalităților din Iugoslavia, informează agenția Taniug.

Ședința a fost prezidată de Serghei Kraigher, președintele Prezidiului R.S.F.I.

În raportul prezentat cu acest prilej de Lazar Moisov, președintele Prezidiului C.C. al U.C.I., se arată că se împlinesc 40 de ani de la istorica ședință a Biroului Politic al C.C. al P.C. din Iugoslavia, desfășurată la Belgrad, în cadrul căreia, la propunerea lui Iosip Broz Tito, au fost adoptate hotărîri de importanță vitală cu privire la inițierea luptei armate împotriva ocupanților fasciști, luptă care a cuprins rapid întreaga Iugoslavie, evoluînd într-un război de eliberare națională, ce a durat patru ani, și care s-a soldat cu revoluția socialistă victorioasă. Hotărîrile adoptate la 4 iulie marchează începutul unei noi epoci în istoria tuturor popoarelor și naționalităților noastre.

Referindu-se apoi la realizările Iugoslaviei socialiste, vorbitorul a relevat că, făcîndu-se o comparație între dezvoltarea postbelică a Iugoslaviei și dezvoltarea înregistrată în aceeași perioadă pe plan mondial, se constată că nivelul produsului social pe locuitor era în Iugoslavia în anul 1939 cu aproape o treime sub media atinsă pe plan mondial, iar astăzi el este cu peste o treime deasupra mediei mondiale. Cînd privim astăzi drumul parcurs de la istorica ședință din 4 iulie — toate etapele luptei de eliberare și ale luptei revoluționare pînă în zilele noastre, în condițiile în care sîntem confruntați cu noi provocări pe calea întăririi comunității socialiste — putem afirma, pe drept cuvînt, în fața lumii întregi, că noi, comuniștii iugoslavi, clasa muncitoare, toți oamenii muncii, toate popoarele și naționalitățile din Iugoslavia au obținut cuceriri istorice cu care se pot mîndri.

Am înregistrat cuceriri istorice importante, într-o perioadă foarte scurtă de timp, tocmai datorită orientării ferme revoluționare a maselor populare și a organizațiilor lor — P.C.I., respectiv U.C.I., ca avangardă revoluționară și celelalte forțe organizate din Iugoslavia. Societatea noastră depune eforturi să-și bazeze întreaga dezvoltare pe practica autoconducerii. Este meritul istoric al comuniștilor iugoslavi că au inițiat acest proces, fiind în permanență avangarda în lupta pentru înfăptuirea lui.

Lupta pentru stabilizarea economiei — ce constituie obiectivul nostru pe termen lung — nu va fi încununată de succes în măsura în care nu va fi o luptă pentru transformări esențiale în actualele relații din producție.

Politica externă a Iugoslaviei noi — a spus el — s-a caracterizat de la început prin toate elementele fundamentale ale revoluției noastre : independență, autonomie, autenticitate, comunitatea intereselor tuturor popoarelor și naționalităților. Premisa fundamentală a menținerii poziției internaționale stabile a Iugoslaviei este reprezentată de păstrarea și dezvoltarea în continuare a caracterului revoluționar al căii noastre socialiste, dezvoltarea în continuare a autoconducerii, înlăturarea actualelor dificultăți economice și înfăptuirea politicii de stabilizare, întărirea unității, a comunității socialiste și a egalității în drepturi a tuturor popoarelor și naționalităților.

În încheiere, vorbitorul a exprimat convingerea că clasa muncitoare, Uniunea Comuniștilor și celelalte forțe socialiste vor găsi, ca întotdeauna pînă acum, răspunsuri și soluții care să permită dezvoltarea în continuare, liberă și multilaterală, a comunității socialiste iugoslave bazate pe autoconducere și nealiniere.

Hotărîri ale Seimului R. P. Polone

VARȘOVIA 4 (Agerpres). — La Varșovia s-au desfășurat lucrările Seimului R. P. Polone, fiind dezbătute, în primul rînd, problemele economiei țării — relatează agenția poloneză de presă P.A.P. Seimul a efectuat schimbări în structura departamentelor economice, a modificat dreptul bancar și legea privind gospodărirea combustibilului și energiei.

La propunerea președintelui Consiliului de Miniștri, Wojciech Jaruzelski, Seimul a aprobat modificări în componența guvernului, precum și formarea unor noi ministere. La baza propunerilor guvernului a stat dorința ca structura aparatului conducerii centrale a economiei să faciliteze la maximum realizarea schimbărilor importante în funcționarea întreprinderilor, înfăptuirea autoconducerii raționale și independenței verigilor economice de bază, arată agenția.

Protest al guvernului italian

ROMA 4 (Agerpres). — Într-o notă dată publicității la Roma, Ministerul Afacerilor Externe al Italiei a protestat energic împotriva reuniunii de la Londra a miniștrilor de externe ai Marii Britanii, Franței și R.F.G., prevăzută pentru duminică, informează agenția France Presse. Această reuniune este apreciată în notă drept „nocivă și inutilă". Documentul subliniază că șefii de stat și de guvern din țările membre ale Pieței comune, reuniți la Luxemburg, au avut ocazia să examineze principalele probleme ale actualității internaționale. „Dacă mai existau elemente de aprofundat, aceasta trebuia să se facă în același cadru", se menționează în notă.

„NU!" AMPLASĂRII DE NOI ARME NUCLEARE PE CONTINENTUL EUROPEAN

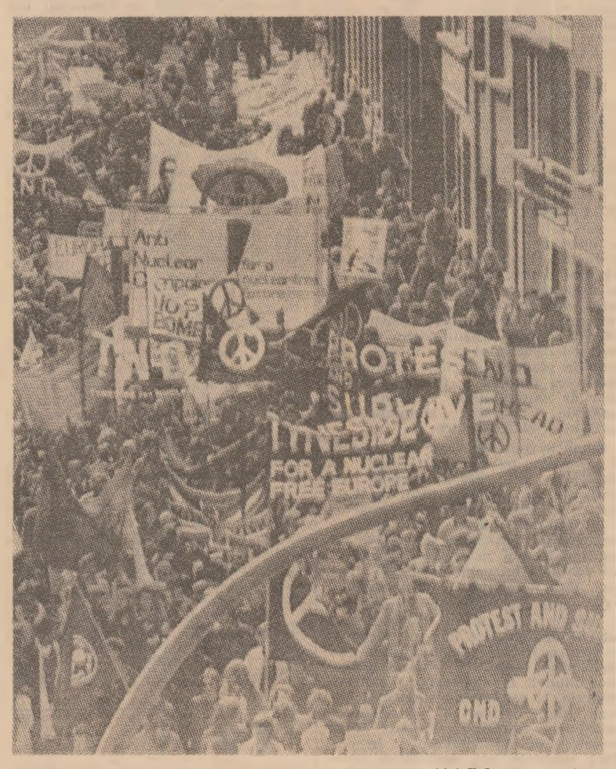

Ample demonstrații de protest împotriva proiectelor N.A.T.O. de instalare a noi rachete nucleare în Europa occidentală continuă să se desfășoare în Marea Britanie, R.F. Germania, Olanda, Danemarca și Belgia. Fotografia de mai sus înfățișează un aspect de la o mare demonstrație împotriva eurorachetelor, desfășurată la Bruxelles, cu participarea de reprezentanți ai unor mișcări pentru pace din cîteva țări vest-europene

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A VENEZUELEI

Excelenței Sale
Domnului LUIS HERRERA CAMPINS
Președintele Republicii Venezuela

CARACAS

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele poporului român și al meu personal, să vă adresez calde felicitări cu prilejul sărbătoririi a 170 de ani de la proclamarea independenței țării dumneavoastră.

Folosesc această ocazie pentru a vă transmite cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, precum și de progres și bunăstare pentru poporul venezuelean.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

În moderna capitală venezueleană, Caracas, există o zonă centrală intitulată sugestiv „El Silencio" (Tăcerea), unde se păstrează relicve de seamă ale istoriei naționale. Între ele, două evocă cu deosebire file memorabile din trecutul țării : Panteonul, unde își doarme somnul etern Simón Bolívar, eroul național al Venezuelei și al altor țări latino-americane în lupta de eliberare de sub dominația colonială, și Palatul Academiilor, o clădire în stil neogotic, unde, la 5 iulie 1811, prima Adunare Constituantă a proclamat independența de stat a Venezuelei.

Neatirnarea politică, cucerită în urmă cu 170 de ani, a fost consolidată, în ultimele două decenii, prin ceea ce venezuelenii au denumit „a doua independență", cea economică, deschizătoare de largi perspective de progres. Este vorba, în primul rînd, de trecerea sub control național a petrolului (principala bogăție a țării), a gazelor naturale, fierului și altor resurse minerale. Prin această cotitură în dezvoltarea economică a Venezuelei s-au pus bazele unei politici energetice unitare, au fost construite importante obiective ale industriei petrochimice și, datorită veniturilor mari realizate din valorificarea petrolului, s-au inițiat importante programe de diversificare a economiei, de creștere armonioasă a diferitelor regiuni ale țării, îndeosebi a zonei Guyana, din sud. O dezvoltare accelerată au cunoscut-o, totodată, asemenea ramuri ca transporturile și construcția de locuințe, iar în ultima vreme autoritățile au pus în aplicare o serie de proiecte vizînd valorificarea potențialului agricol, paralel cu îmbunătățirea învățămîntului și asistenței sociale.

Poporul român urmărește cu interes și simpatie eforturile de dezvoltare ale poporului venezuelean, de care se simte legat prin afinități de limbă și cultură, prin preocupările actuale de accelerare a progresului economico-social.

Tradiționalele legături de prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre au fost puternic stimulate de vizita oficială efectuată în Venezuela de președintele Nicolae Ceaușescu. Convorbirile la nivel înalt de la Caracas, documentele semnate cu acel prilej au așezat pe temelii trainice raporturile reciproce, deschizînd ample perspective schimburilor comerciale, colaborării tehnico-științifice și culturale, precum și colaborării dintre România și Venezuela în sfera relațiilor internaționale. Raporturile bilaterale, bazate pe stimă și respect reciproc, cunosc o evoluție rodnică, corespunzător intereselor celor două popoare, înscriindu-se, totodată, ca un aport cert la cauza generală a păcii și propășirii tuturor națiunilor.

AGENȚIILE DE PRESĂ — *pe scurt*

MĂSURI DE ECONOMISIRE A ENERGIEI ȘI MATERIILOR PRIME ÎN U.R.S.S. Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat o hotărîre privind intensificarea activității de economisire și de folosire rațională a resurselor de materii prime, combustibil și energie și a altor resurse materiale. Este important, se spune în document, să se desfășoare o mișcare de masă a oamenilor muncii pentru economii în industrie, agricultură, transporturi, construcții, în sfera neproductivă și în administrație.

SESIUNEA CONSILIULUI GENERAL AL FEDERAȚIEI SINDICALE MONDIALE și-a încheiat lucrările la Budapesta. Au fost discutate probleme ale pregătirii celui de-al X-lea Congres sindical mondial, precum și sarcinile mișcării sindicale în perioada actuală. La lucrările sesiunii a participat o delegație a U.G.S.R., condusă de Elena Ene, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

PRIMIRE LA BEIJING. Deng Xiaoping, vicepreședinte al C.C. al P. C. Chinez, l-a primit pe Armand Hammer, președintele companiei americane „Occidental Petroleum". Au fost discutate probleme privind dezvoltarea cooperării dintre R. P. Chineză și firma americană, îndeosebi în domeniile petrolier și minier. Deng Xiaoping a subliniat cu acest prilej că politica R. P. Chineze de dezvoltare a relațiilor economice cu alte țări rămîne neschimbată.

MAREA BRITANIE A PRELUAT PREȘEDINȚIA PIEȚEI COMUNE în acest semestru, potrivit principiului rotației. Este o perioadă în care urmează să fie inițiate o serie de acțiuni majore în vederea combaterii inflației și șomajului. În prezent, în C.E.E. există înregistrați oficial circa 8,5 milioane de șomeri.

ÎNTREVEDERI LA ATENA. Președintele Ciprului, Spyros Kyprianou, aflat într-o vizită oficială la Atena, și-a încheiat convorbirile cu președintele Greciei, Constantin Karamanlis, și cu alte oficialități ale țării-gazdă. La o conferință de presă, el a subliniat că ambele părți sînt de acord în ce privește evaluarea stadiului actual al evoluției problemei cipriote — care a constituit o temă centrală a convorbirilor.

CONSULTĂRI LA BERLIN. Agențiile A.D.N. și D.P.A. informează că la Berlin au avut loc consultări între reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Germane și Ministerului Afacerilor Externe al R. F. Germania în probleme actuale ale dezangajării militare și dezarmării la scară mondială și regională. Actualele consultări au fost precedate anii trecuți de convorbiri similare la Bonn.

PUTERNICE INCIDENTE RASIALE s-au înregistrat, vineri noaptea, pentru a doua oară în ultimele trei luni, în cartierul londonez Southall, locuit în majoritate de populație de origine asiatică. Incidentele au fost provocate de membrii unei organizații britanice rasiste. În urma intervenției poliției, au avut loc ciocniri, în cursul cărora numeroase persoane, inclusiv 60 de polițiști, au fost rănite. S-au înregistrat, de asemenea, mari daune materiale. Au fost arestați mai mulți membri ai organizației rasiste.

REUNIUNEA CENTRALELOR SINDICALE ITALIENE. La Roma s-a desfășurat o reuniune a Direcțiunii Federației Unite a Centralelor Sindicale Italiene — C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. După cum informează agenția A.N.S.A., cu acest prilej a fost adoptat, în unanimitate, un document care autorizează sindicatele să angajeze negocieri cu reprezentanții guvernului și patronatului în problema combaterii inflației. Prin aceste negocieri, relevă agenția France Presse, se va urmări fixarea unui plafon maxim al inflației, precum și stabilirea mijloacelor concrete de a nu-l depăși.

CAPRICIILE VREMII. Puternice furtuni însoțite de ploi torențiale s-au abătut, vineri și simbătă, asupra landului Austria de sus, provocînd moartea a cel puțin două persoane și importante pagube materiale. Vîntul a atins viteza de peste 100 km/h, smulgînd acoperișurile caselor și doborînd copaci și stîlpi de transmisie a curentului electric. În unele zone, recolta a fost distrusă în proporție de 90 la sută.

DEZBATERILE DIN CONSILIUL F.A.O. RELEVĂ :

Îngrijorare față de situația producției alimentare în lume

ROMA 4 (Agerpres). — În capitala Italiei au luat sfîrșit lucrările Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). Consiliul a întocmit un plan de acțiune al organizației, care va fi prezentat spre aprobare viitoarei conferințe a F.A.O., programată să se desfășoare în luna noiembrie, tot la Roma.

A fost aprobat proiectul de buget al F.A.O. pe anul 1982—1983, care se ridică la 363 milioane de dolari, față de 278 milioane de dolari, cît a fost cel pe perioada 1980—1981.

În cursul dezbaterilor, participanții și-au exprimat îngrijorarea față de situația producției alimentare în lume în cursul ultimilor doi ani, apreciind că majorarea înregistrată a fost insuficientă pentru a acoperi necesarul de alimente al țărilor în curs de dezvoltare. În perioada 1980—1981, aceste state au importat 98 milioane tone de cereale, cu 9 la sută mai mult decît în cursul celor nouă ani precedenți. În țările cu cele mai mici venituri pe locuitor, creșterea acestor importuri a depășit 13 la sută, atingînd 42 de milioane tone, a precizat Consiliul F.A.O.

Portugalia este confruntată cu serioase dificultăți economice

— declară premierul Pinto Balsemao

LISABONA 4 (Agerpres). — În următoarele luni, Portugalia va cunoaște „grave dificultăți economice" — a declarat, la Lisabona, primul ministru portughez, Francisco Pinto Balsemao, arătînd că, pentru a se contracara efectele acestei situații, este necesar ca în țară să se producă „mai mult și mai bine". Printre cauzele sporirii dificultăților, el a menționat creșterea cursului de schimb al dolarului în raport cu moneda portugheză pe parcursul anului curent și seceta care a afectat întinse regiuni. Seceta, a apreciat premierul portughez, va avea ca efect reducerea cu 5—10 la sută a producției agricole din acest an.

O glorioasă aniversare în viața Iugoslaviei prietene

În mica localitate Bela Țirkva, din Serbia de răsărit, se înalță un monument pe postamentul căruia în permanență se află flori. El a fost ridicat în memoria eroilor căzuți în lupta de eliberare națională. Aici, ca și în întreaga țară, în fiecare început de iulie — cînd popoarele iugoslave sărbătoresc „ZIUA COMBATANTULUI", marcînd momentul declanșării răscoalei armate împotriva cotropitorilor fasciști — au loc întîlniri ale vechilor partizani consacrate memorabilelor evenimente din războiul de eliberare națională a Iugoslaviei.

Sînt bine cunoscute împrejurările de la începutul celui de-al doilea război mondial, cînd Germania hitleristă, nutrind visul aberant al cuceririi lumii și înrobirii popoarelor, își aruncase trupele asupra a numeroase state europene. În acest context, la 6 aprilie 1941, Germania hitleristă și Italia fascistă au atacat Iugoslavia și au trecut la ocuparea teritoriului ei.

Singura forță politică a țării care, în acele condiții deosebit de grele pentru soarta popoarelor iugoslave, s-a pronunțat pentru lupta armată împotriva cotropitorilor a fost Partidul Comunist din Iugoslavia. Comitetul Central al Partidului Comunist din Iugoslavia a constituit la 10 aprilie — deci la numai patru zile de la declanșarea agresiunii — un comitet militar special, avînd în fruntea sa pe Iosip Broz Tito, căruia îi revine un merit de cea mai mare însemnătate în epopeea rezistenței antihitleriste a popoarelor iugoslave și apoi în dezvoltarea și înaintarea țării pe calea socialistă. Comuniștii au cerut autorităților iugoslave să dea arme poporului pentru a lupta împotriva agresorilor; se știe însă că burghezia a preferat să predea dușmanului întreaga armată, cu armamentul și instalațiile militare intacte, semnînd la 17 aprilie 1941 capitularea necondiționată.

În aceste condiții, la 4 iulie 1941, într-o clădire din cartierul belgradean Dedinie, s-a ținut ședința Biroului Politic al C.C. al P.C. din Iugoslavia, la care au fost adoptate hotărîri de importanță vitală cu privire la inițierea luptei armate împotriva cotropitorilor hitleriști. Adoptînd strategia luptei armate împotriva ocupantului, comuniștii iugoslavi au demonstrat, în mod elocvent, cum poate fi transformată în realitate posibilitatea cuceririi puterii de către clasa muncitoare, cum se pot înfăptui unitatea și frăția tuturor popoarelor și naționalităților iugoslave, care, prin voința liber exprimată, s-au constituit într-o nouă comunitate statală, bazată pe egalitatea în drepturi. În apelul adresat atunci de partid întregului popor se spunea : **„Muncitori, țărani, cetățeni și tineri din Iugoslavia ! La arme ! La luptă împotriva bandelor fasciste care vor să supună lumea întreagă și să impună popoarelor cel mai crunt regim pe care l-a cunoscut istoria. La luptă! A sosit timpul să fie înlăturat jugul fascist".** La Bela Țirkva a avut loc primul atac împotriva cotropitorilor.

Din acel moment, lupta de eliberare a luat proporții, extinzîndu-se în întreaga țară. Au fost eliberate numeroase localități, zone întregi din diferite regiuni, unde au luat naștere organe ale puterii populare, conduse de Consiliul antifascist de eliberare națională a popoarelor Iugoslaviei. Timp de patru ani au fost scrise numeroase pagini glorioase de eroism popular, de luptă înflăcărată pentru eliberarea patriei. În focul luptei, detașamentele de partizani s-au transformat într-o puternică armată de eliberare națională, cuprinzînd spre sfîrșitul războiului peste 800 000 de oameni, care a dat grele lovituri agresorilor fasciști, cîștigîndu-și admirația lumii întregi. Prin lupta dusă împotriva ocupanților fasciști, popoarele Iugoslaviei au adus o contribuție de seamă la victoria finală a coaliției antifasciste, la eliberarea popoarelor din Europa de cotropitori.

Acum, cînd se împlinesc patru decenii de la declanșarea eroicelor lupte împotriva cotropitorilor fasciști, popoarele iugoslave sînt îndreptățite să privească cu mîndrie drumul străbătut. După eliberarea patriei, sub conducerea Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, popoarele iugoslave au trecut la reconstrucția țării, la făurirea unei vieți noi, socialiste. Rezultate deosebite au fost obținute în toate domeniile de activitate : s-au dezvoltat puternic industria și agricultura, învățămîntul, ocrotirea sănătății, a crescut standardul de viață al populației ; orașele și satele țării au fost reînnoite. În intervalul 1945—1980, produsul social a crescut într-un ritm mediu anual de peste 6 la sută, iar producția materială aproape s-a dublat la fiecare 11 ani. Aceste rezultate cu care clasa muncitoare, popoarele și naționalitățile din Iugoslavia se mîndresc reprezintă un fundament solid pentru noi pași pe calea dezvoltării multilaterale a țării pe bazele autoconducerii.

Poporul român, comuniștii, forțele progresiste din țara noastră au urmărit cu caldă simpatie și cu profund spirit de solidaritate lupta popoarelor Iugoslaviei, au salutat cu bucurie fiecare succes al lor din perioada luptei de eliberare națională. Lupta dusă în acei ani pentru țelurile comune ale libertății și independenței, împotriva dușmanului comun, a întărit și mai mult prietenia tradițională dintre poporul român și popoarele iugoslave.

În anii construcției socialiste, relațiile româno-iugoslave au căpătat noi dimensiuni, un conținut mereu mai bogat. La dezvoltarea tot mai puternică a acestor relații contribuția hotărîtoare au adus-o întîlnirile și convorbirile dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, care au jalonat direcții de amplă perspectivă colaborării multilaterale dintre România și Iugoslavia. Continuarea dialogului la nivel înalt româno-iugoslav înscrie mereu noi contribuții majore la cronica tot mai amplă a relațiilor dintre țările noastre pe multiple planuri — economic, politic, tehnico-științific, cultural, ca și conlucrării pe arena internațională.

Clădite pe fundamentul solid al prieteniei și bunei vecinătăți, al egalității depline în drepturi, stimei și respectului reciproc, într-ajutorării tovărășești în construirea noii orînduiri, relațiile româno-iugoslave se adîncesc continuu, extinzîndu-se schimburile de experiență între cele două partide, între organizațiile obștești, între oamenii muncii din cele două țări. Programul concret de amplificare a cooperării în domenii de mare însemnătate pentru progresul economiilor noastre naționale, cu deosebire în energetică, industria chimică, petrochimică, construcțiile de mașini și pe alte planuri, se desfășoară cu succes.

Ținînd seama de puternicul potențial industrial și tehnologic de care dispun cele două țări, de faptul că economiile României și Iugoslaviei parcurg o etapă importantă în vastul proces de modernizare și dezvoltare, există în continuare mari posibilități pentru amplificarea colaborării româno-iugoslave pe multiple planuri, în interesul operei de făurire a noii societăți, pentru ridicarea bunăstării popoarelor noastre.

„Sînt încredințat că raporturile de prietenie, solidaritate și colaborare statornicite între Partidul Comunist Român și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia — arăta în acest sens tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU — vor cunoaște și în viitor o dezvoltare rodnică, în spiritul hotărîrilor și înțelegerilor convenite la nivel înalt, în interesul popoarelor român și iugoslave, al cauzei socialismului, independenței, colaborării internaționale și păcii în lume".**

Aniversarea celor patru decenii de la declanșarea luptei armate a popoarelor Iugoslaviei împotriva cotropitorilor hitleriști constituie un nou prilej de a reafirma sentimentele de caldă prietenie față de popoarele Iugoslaviei vecine, de a reînnoi convingerea că relațiile dintre partidele și țările noastre se vor dezvolta tot mai puternic, în folosul ambelor popoare, al cauzei socialismului, păcii și progresului în lume.

N. PLOPEANU

Chenar de duminică

Îngeraşul din Düsseldorf

Düsseldorf este un oraș liniștit, cu multe întreprinderi industriale, un oraș sobru, al muncii.

Dar ce tumult a putut să fie în sala Tribunalului ! Oameni atît de cunoscuți prin spiritul de ordine și disciplină au tropăit, au fluierat, au strigat „este un scandal !", „este o rușine, o înjosire !"

Iar afară, ca un ecou, în jurul palatului de justiție, se perindau demonstranții cu pancarte de protest. Tulburînd liniștea liniștitului oraș.

Așa s-a încheiat, zilele trecute, procesul paznicilor faimosului lagăr de concentrare hitlerist de la Lublin-Maidanek.

A durat peste cinci ani — a fost considerat cel mai lung proces al crimelor naziste — dar acest efort titanic n-a rămas steril : din sforțarea culmilor justiției s-a născut un sfert de șoricel, șchiop și cu coada ruptă. Adică sentința.

Dintre toți, doar pentru o singură acuzată, Hermine Ryan, a fost reținută cererea procurorului — închisoare pe viață. Pentru toți ceilalți, duhul blindeții și-a desfăcut larg deasupra Düsseldorfului aripioarele albe de puf și vată de zahăr.

Pentru Herman Hackmann, comandantul lagărului unde numai între 1942–1944 au fost exterminați 250 000 de oameni, pentru Emil Laurich, supranumit „îngerul morții", pentru Hildegard Laechert, poreclită „Sîngeroasa Brigitte" datorită sadismului cu care sfîrteca pe deținuți cu biciul cu bile de plumb transformîndu-i în grămezi de carne sîngerîndă, pentru ceilalți confrați ai acestora care se amuzau în iernile geroase stropindu-și victimele cu furtunul pînă deveneau statui de gheață, pentru toți aceștia sentințele au fost doar de cîțiva ani închisoare. Unii acuzați, cu strălucite antecedente în diviziile „S.S. — Cap de mort", au fost eliberați „din lipsă de probe" (probele n-au putut fi aduse deoarece se găseau cam departe — pe lumea cealaltă, iar cenușa n-are cum veni la bară să depună mărturie).

Ba chiar unii dintre respectivii gardieni s-au supărat că au fost deranjați cu procesul : „am pierdut din timpul meu mai mult de cinci ani" — s-a plîns fostul SS-ist Trippel. Omițînd să amintească de acei care au pierdut din timpul lor ceva mai mult — respectiv toți anii de viață, toți anii pe care-i mai aveau de trăit...

Diferite ziare s-au făcut ecoul protestelor — bineînțeles nu înfloritoarea publicație „D.N.Z." („Deutsche National-Zeitung") care a ajuns la 500 000 de cititori și care organizează colectarea publică de fonduri pentru grupările neonaziste și care definește crimele acestora (616 în 1977 ; 922 în '78 ; 1 500 în '79 ; 1 613 în 1980) drept „copilării". Și care susține că toate dezvăluirile privind crimele hitleriste împotriva evreilor au fost „intoxicare ideologică" și că uniformele vărgate ale deținuților din lagăre erau „un fel de pijamale confortabile" și că însăși existența lagărelor, camerelor de gazare și a crematoriilor nu este decît „o propagandă oribilă".

Desigur, e mai greu de știut dacă și care magistrați se numără printre abonații publicației „D.N.Z.". În orice caz, după respectiva sentință se cuvine o rectificare istorică. Cu multe decenii în urmă, existase prin partea locului, în orășelul atît de liniștit, un asasin celebru, copie a faimosului „Jack spintecătorul" ; pentru bestialitatea sa sanguinară fusese poreclit „Vampirul din Düsseldorf".

Nu credeți că, prin comparație, denumirea era prea dură, prea aspră și că, de fapt, i s-ar fi cuvenit cea din titlul „chenarului" ?

N. CORBU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex : 11 226. București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360